Ο ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΗΣ

THE ORTHODOX OBSERVER

IN THIS ISSUE: OUTSTANDING BOOKS OF 1954 *By Rev. Dean Timothy Andrews*

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

	Σελὶς
ΕΒΑΝΣΤΟΝ ..... Σεβ. Ἀρχιεπισκόπου Κου Μιχαὴλ	27
ΣΚΕΨΕΙΣ ΚΑΙ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ (Ψευδολογίαι καὶ ἡ Ἀλήθεια — Ἱεραποστολικὴ Ἐκκλησία — Albert Schweitzer — Μεγάλη Τεσσαρακοστὴ)	29
ΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΤΗΣ ΚΑΤΗΧΗΤΙΚΗΣ ΜΑΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ Ὑπὸ Ξενοφῶντος Διαμαντοπούλου	31
Η ΘΕΟΛΟΓΙΚΗ ΜΑΣ ΣΧΟΛΗ Ὑπὸ Πανοσιολ. Ἀρχιμ. Ἰακώβου Κουκούζη	32
ΣΧΟΛΕΙΟ ΚΑΙ ΜΕΣΑ — 8ον .. Ὑπὸ Φιλίπ. Δ. Ἐμμανουὴλ	34
ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΟΥ (Ἀρχιεπισκοπὴ — Θεολογικὴ Σχολὴ — Ἀκαδημία Ἁγίου Βασιλείου — Γραφεῖον Κατηχητικῆς Παιδείας — Κοινοτικὰ — Νέα Βιβλία)	38
THE RELIGIOUS CALENDAR	39
THE NEW YEAR ..... By Andrew P. Vance	40
OUTSTANDING RELIGIOUS BOOKS OF 1954 By Rev. T. D. Andrews	41
PRACTICING YOUK MISSION EFFECTIVELY By Rev. Philemon Payiatis	43
ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣ ΛΕΒΕΝΤΗΣ	44

That this nation, under God, shall have a new birth of freedom, and that government of the people, by the people, for the people, shall not perish from the earth.

LINCOLN
Born February 12, 1809

If we offer what we ourselves disapprove, how can we afterwards defend our work? Let us raise a standard to which the wise and honest can repair.

* * *

Observe good faith and justice towards all nations; cultivate peace and harmony with all.

WASHINGTON
Born February 22, 1732

ΠΡΟΝΟΙΑ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

ΕΤΟΣ ΚΑ'. ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ—FEBRUARY, 1955 ΑΡΙΘΜΟΣ 419

ΚΑΜΕΤΕ ΤΟ ΟΝΕΙΡΟΝ ΣΑΣ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ

ΕΠΙΣΚΕΦΘΗΤΕ ΤΗΝ

ΕΛΛΑΔΑ

ΜΕ ΤΟ T. S. S.

ΟΛΥΜΠΙΑ

Τὸ νεώτατον καὶ ταχύτατον πλοῖον εἰς τὴν γραμμὴν Πειραιῶς... Τὸ πλοῖον «ΟΛΥΜΠΙΑ» εἶναι τὸ πρῶτον μέγα ὑπερωκεάνειον ποὺ ἐσχεδιάσθη ὑπὸ Ἑλλήνων δι' Ἕλληνας, ἀληθὲς ἀριστούργημα ναυπηγικῆς τέχνης.

Ἀπολαύσατε τὰς 24 ὡραιότατα διακεκοσμημένας αἰθούσας, 16 τῶν ὁποίων ἔχουν διατεθῆ διὰ τοὺς ἐπιβάτας Θέσεως Τοῦριστ... μὲ δεξαμενὰς κολυμβήματος, γυμναστήριον, αἴθουσαν παιγνιδίων διὰ τὰ παιδιά, θέατρον μὲ ρυθμιζομένην θερμοκρασίαν, ὡραιοτάτην αἴθουσαν φαγητοῦ... ἰδιαίτερα «κόκταιῖλ μπάρς», ἥσυχα δωμάτια διὰ χαρτιά, αἰθούσας ἀναπαύσεως καὶ καπνιστήρια.

Ὅλαι αὐταὶ αἱ ὑπέροχοι εὐκολίαι εἶναι τώρα εἰς τὴν διάθεσίν σας μὲ χαμηλὰ ναῦλα Θέσεως Τοῦριστ!

23,000 τόννοι πλωτῆς ὡραιότητος καὶ εὐκολιῶν

Ταχύτητος 21 κόμβων

Ἐναυπηγήθη τῷ 1953

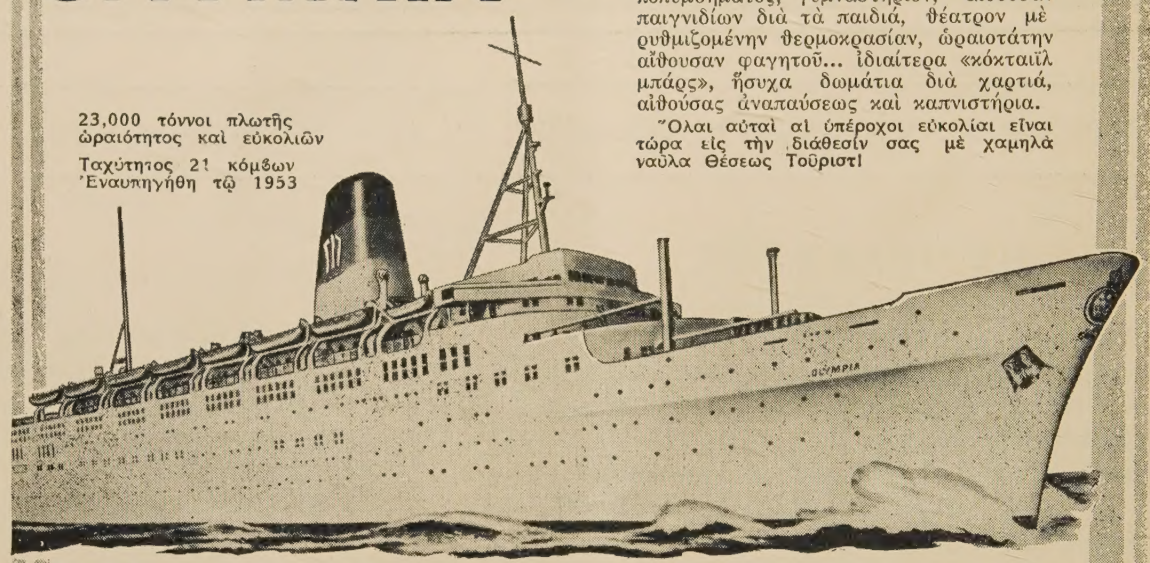

ΠΡΩΤΟ ΤΑΞΙΔΙ ΕΙΣ ΕΛΛΑΔΑ ΣΕ 9 ΗΜΕΡΑΣ Ἐκ Νέας Ὑόρκης Μαρτ. 26

Φθάνει εἰς Πειραιᾶ Ἀπριλ. 4, 1955

ΑΛΛΑΙ ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΙΣ

Ἀπριλίου	22
Μαΐου	20
Ἰουνίου	17
Ἰουλίου	15

Σχεδὸν αἱ μισὲς καμπίνες - θέσεως τοῦριστ ἔχουν μόνον δύο κλίνας, μὲ ἰδιαίτερο shower καὶ toilet. Ὅλαι αἱ ἄλλαι ἔχουν ζεστὸ καὶ κρύο νερό, ἱματιοφυλάκια καὶ πλεῖστας ἄλλας εὐκολίας.

Τὸ «ΟΛΥΜΠΙΑ» εἶναι πλοῖον ἰδικόν σας... Ἑλληνικὸν εἰς ἀτμόσφαιραν καὶ ὑπηρεσίαν, μὲ θαυμασίαν Ἑλληνικὴν μαγειρικὴν καὶ κρασιά... Τίθεται εἰς τὴν διάθεσίν σας εἰς ἀναγνώρισιν τῆς μακρᾶς ὑποστηρίξεώς σας, διὰ τὴν ὁποίαν εἴμεθα ὑπερήφανοι.

Γράψατε νὰ σᾶς στείλωμεν τὸ εἰκονογραφημένον φυλλάδιον τοῦ πλοίου... καὶ ἔπειτα ταξειδεύσατε εἰς τὴν Ἑλλάδα τὴν προσεχῆ ἄνοιξιν μὲ τὴν ναυαρχίδα τῆς GREEK LINE.

Ἴδετε τὸν Ταξιδιωτικόν σας Πράκτορα ἢ τὴν

Δύο Ἀπαστράπτουσαι Δεξαμεναὶ Κολυμβήματος

GREEK LINE

General Steam Navigation Co. Ltd. of Greece
8-10 Bridge Street, New York 4, N. Y.
BOSTON • CLEVELAND • CHICAGO
LOS ANGELES • TORONTO • MONTREAL

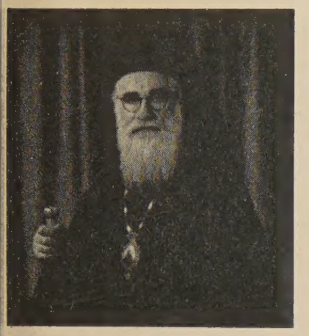

ΕΒΑΝΣΤΟΝ

Ὑπὸ τοῦ Σεβ. Ἀρχιεπισκόπου Κου ΜΙΧΑΗΛ

Τί ἐγινεν εἰς τὸ Ἔβανστον; Ἐξῆλθεν ἐξ αὐτοῦ ἡ Ὀρθοδοξία μειωμένη ἢ ἐνισχυμένη; Τὶ πρέπει νὰ γίνεται εἰς τὸ μέλλον, ὁσάκις προσκαλούμεθα εἰς παραπλήσια συνέδρια; Πρέπει νὰ ζηλεύωμεν τοὺς Ρωμαιοκαθολικούς, ποὺ συστηματικῶς ἀπέχουν ἀπὸ συνέδρια τοιαῦτα; Τὰ ἐρωτήματα αὐτὰ ἀκούονται καὶ ἀναγινώσκονται μετὰ τὸ συνέδριον τοῦ Ἔβανστον. Αἱ ὀλίγαι δὲ γραμμαὶ ποὺ θὰ ἀκολουθήσουν, θὰ ἀποτελέσουν ἀπάντησιν ἐκ μέρους τοῦ ὑπογράφοντος, ποὺ παρευρέθη εἰς ὅλα τὰ συνέδρια τὰ διεκκλησιαστικὰ λεγόμενα, ποὺ ἔγιναν ἀπὸ τοῦ 1927 καὶ ἐντεῦθεν, ὄχι ὅμως καὶ εἰς τὸ τοῦ Ἀμστερδαμ.

Διὰ νὰ ἐκτιμήσωμεν τὰ πράγματα, ὅπως πρέπει, καὶ ἐπὶ τούτου τοῦ ζητήματος, πρέπει νὰ θέσωμεν πρῶτον κατὰ μέρος κάθε προσωπικὸν συμφέρον, ὑπολογισμόν, συμπάθειαν ἢ ἀντιπάθειαν. Δὲν ἐπιτρέπεται, νομίζομεν καὶ φρονοῦμεν ταπεινῶς, νὰ ὁμιλῶμεν ἐπὶ ζητημάτων σπουδαιοτάτων ἐκκλησιαστικῶν καὶ νὰ ἐλαυνώμεθα ἀπὸ ἐλατήρια προσωπικὰ καὶ συνεπῶς ἰδιοτελῆ καὶ μεροληπτικά. Ὑπεράνω πάντων εἶναι ἡ Ἐκκλησία, ἤτοι ὁ Ἰ. Χριστός, ὅπως ἡρμήνευσε τὴν διδασκαλίαν Του καὶ ὅπως ἐννόησε τὸ πνεῦμα τῆς διδασκαλίας Του ἡ Μία ἡμῶν Ἁγία, Καθολικὴ καὶ Ἀποστολικὴ Ὀρθόδοξος Ἐκκλησία. Οὔτε δὲ ἐπιτρέπεται νὰ ἀποκαλῶνται προτεσταντίζοντες καὶ προτεστάνται ἄνθρωποι, ποὺ μέχρι πρὸ ὀλίγου μόνον οὗτοι ἦσαν εἰς θέσιν νὰ ἀντιπροσωπεύσουν εἰς διεκκλησιαστικὰ συνέδρια τὴν Ὀρθόδοξόν μας Ἐκκλησίαν. Οἱ τοιαῦτα ὀνειδίζοντες ἀναμφιβόλως ἐλαύνονται ἀπὸ ἐλατήρια προσωπικὰ καὶ ἀναμφισβητήτως εἶναι ξένοι πρὸς τὸ πνεῦμα τῆς ἀγάπης, ἥτις «οὐ λογίζεται τὸ κακόν», περὶ τῆς ὁποίας ὅμως, φαίνεται, οἱ τὰ τοιαῦτα ὀνειδίζοντες δὲν ἐνδιεφέρθησαν ποτέ. Διότι ἐπὶ τέλους, ἂν οἱ οὕτως ὀνειδιζόμενοι ἐφορῶντο διδάσκοντες ἀντορθόδοξα, θὰ εἶχον δίκαιον οἱ κατ' αὐτῶν ἐπιτιθέμενοι. Ἂν ὅμως διδάσκουν Ὀρθόδοξα, ὀρθοδοξότατα, καὶ τὸ μόνον πταῖσμα των καὶ ἔγκλημα εἶναι ὅτι ὡς ἐκ τῆς γλωσσομαθείας καὶ τῆς παρελθούσης πείρας ἦσαν οἱ μόνοι ἐνδεδειγμένοι ν' ἀντιπροσωπεύσουν τὴν Ὀρθοδοξίαν, τότε διὰ τίνα λόγον ἡ κατ' αὐτῶν καταφορά; Πότε τέλος πάντων θὰ μάθωμεν καὶ ἡμεῖς νὰ κρίνωμεν πρόσωπα καὶ πράγματα μὲ μέτρον καὶ κανόνα ὄχι τὸ προσωπικὸν συμφέρον μας καὶ πάθος, ἀλλὰ τὸ γόητρον καὶ τὸ συμφέρον τῆς Ἁγιωτάτης Ἐκκλησίας;

Δὲν ἠθελήσαμεν νὰ γίνωμεν αὐτόκλητοι συνήγοροι οὐδενός. Δὲν ἐπιζητοῦμεν νὰ ἀρέσωμεν εἰς οὐδένα. Δὲν προτιθέμεθα νὰ ἐπηρεάσωμεν κανένα. Δὲν ἐπιδιώκομεν διὰ τῶν γραφομένων μας τίποτε τὸ προσωπικόν. Μάρτυς μας ὁ Θεὸς καὶ ἡ συνείδησις. Ἠθελήσαμεν ἁπλούστατα, προκειμένου, κατὰ καθῆκον ἐπιβεβλημένον, νὰ εἴπωμεν ἀληθείας τινάς, νὰ ἐκκαθαρίσωμεν πρῶτον τὸ ἔδαφος, ἐπὶ τοῦ ὁποίου θὰ βαδίσωμεν.

Πολλοὶ ἀπὸ τοὺς γράφοντας ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῶν διεκκλησιαστικῶν συγχρόνων συνεδρίων καὶ τῆς συμμετοχῆς μας, ἢ μή, εἰς αὐτὰ λησμονοῦν κἄτι τὸ βασικώτερον καὶ τὸ οὐσιωδέστατον. Εἶναι δὲ τοῦτο, ὅτι ἡ τοῦ Χριστοῦ Μεγάλη Ἐκκλησία μας εἶναι ἐκείνη, πού, πρὸς τιμὴν καὶ δόξαν της, πρώτη προσεκάλεσε τὰς ἀνὰ τὸν κόσμον Ἐκκλησίας καὶ ὁμολογίας νὰ σχηματίσουν «κοινωνίαν ἐκκλησιῶν». Πρόκειται περὶ τῆς περιφήμου ἐγκυκλίου τοῦ 1920, τῆς ὑπογραφομένης ὑπὸ τοῦ τότε τοποτηρητοῦ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου Προύσης Δωροθέου καὶ τῶν Συνοδικῶν Καισαρείας Νικολάου, Κυζίκου Κωνσταντίνου, Ἀμασείας Γερμανοῦ, Πισιδείας Γερασίμου, Ἀγκύρας Γερβασίου, Αἴνου Ἰωακείμ, Βιζύης Ἀνθίμου, Σηλυβρίας Εὐγενίου, Σαράντα Ἐκκλησιῶν Ἀγαθαγγέλου, Τυρολόης καὶ Σερεντίου Χρυσοστόμου καὶ Δαρδανελλίων καὶ Λαμψάκου Εἰρηναίου.

Δὲν ἔχουν καθόλου δίκαιον ὅσοι ἰσχυρίζονται, ὅτι σκοπὸς τῆς ἐγκυκλίου ταύτης ἦτο, ὅπως σχηματισθῇ ἑνιαῖον μέτωπον ἐπὶ τοῦ πρακτικοῦ πεδίου πρὸς ἀντιμετώπισιν τῶν συστημάτων, τὰ ὁποῖα ἐπι-

διώκουν νὰ ἀνατρέψουν τὸν χριστιανισμὸν καὶ τὴν πνευματικὴν ἐν γένει πορείαν τῆς ἱστορίας.

Βεβαίως ἠθέλησε τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον νὰ σχηματισθῇ καὶ κοινωνία τῶν Ἐκκλησιῶν κατ' ἀπομίμησιν τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν, ὅταν ἀπέλυε τὴν ἐγκύκλιον ἐκείνην. Εἶναι ἐπίσης ἀληθές, ἀληθέστατον, ὅτι ἡ ἔκκλησις ἐκείνη περιελάμβανε καὶ τὴν κοινὴν ἀντιμετώπισιν παντὸς ἀνατρεπτικοῦ συστήματος καὶ δὴ τοῦ τότε νεοφανοῦς καὶ ἐν πλήρει ἀκμῇ καὶ δράσει διατελοῦντος κομμουνιστικοῦ τοιούτου.

Θὰ εὑρισκώμεθα ὅμως πολὺ μακρὰν τῆς ἀληθείας καὶ τοῦ περιεχομένου τῆς ἐν λόγῳ ἐγκυκλίου, ἂν ἰσχυριζώμεθα, ὅτι αὕτη ἀπέκλειε τὰς συζητήσεις ἐπὶ δογματικῶν ζητημάτων. Διότι, ἁπλούστατα, ἐνῷ περὶ τῆς ἐργασίας ἐπὶ ἠθικοῦ καὶ πρακτικοῦ ἐδάφους ἡ ἐγκύκλιος ὁμιλεῖ μόνον ἐν τῇ κατακλείδι της, τοὐναντίον, προκειμένου περὶ τῆς ἀπὸ κοινοῦ ἀντιμετωπίσεως καὶ δογματικῶν ζητημάτων καὶ διαφορῶν, αὕτη ἀφιεροῖ τὸ κύριον μέρος αὐτῆς. Πρέπει νὰ ἀποκατασταθοῦν σχέσεις φιλίας καὶ χριστιανικῆς ἀδελφοσύνης μεταξὺ τῶν ἀντιπροσώπων τῶν διαφόρων ἐκκλησιῶν καὶ ὁμολογιῶν, τονίζει ἡ ἐγκύκλιος. Καὶ ἀπαριθμεῖ εἶτα τὰ μέσα, διὰ τῶν ὁποίων τοῦτο θὰ ἐπιτευχθῇ. Κατατάσσει δὲ μεταξὺ αὐτῶν: τὴν ἀνταλλαγὴν ἀδελφικῶν ἐπιστολῶν ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῶν μεγάλων ἑορτῶν τοῦ χριστιανικοῦ ἔτους, τὴν φιλικωτέραν σχέσιν μεταξὺ τῶν ἀντιπροσώπων τῶν διαφόρων ἐκκλησιῶν, τὴν καλλιέργειαν σχέσεων μεταξὺ θεολογικῶν σχολῶν καὶ τῶν ἀντιπροσώπων τῆς θεολογικῆς ἐπιστήμης, τὴν ἀνταλλαγὴν φοιτητῶν μεταξὺ τῶν σεμιναρίων τῶν διαφόρων ἐκκλησιῶν, τὴν σύγκλησιν παγχριστιανικῶν συνεδρίων πρὸς ἐξέτασιν ζητημάτων κοινοῦ ἐνδιαφέροντος, τὴν ἀμερόληπτον καὶ μᾶλλον ἱστορικὴν ἐξέτασιν δογματικῶν διαφορῶν ἔκ τε τῆς διδακτικῆς ἕδρας καὶ ἐν θεολογικαῖς πραγματείαις, τὴν ἀμοιβαίαν ἀνοχὴν ἐθίμων καὶ συνηθειῶν ἐπικρατουσῶν ἐν ἑκάστῃ ἐκκλησίᾳ κ. λ. π. Ἡ ἐξαγωγὴ συμπεράσματος ἐκ τοῦ ὡς ἄνω ἀδρομερῶς δοθέντος περιεχομένου τῆς Πατριαρχικῆς καὶ συνοδικῆς ἐγκυκλίου τοῦ 1920 ἐπαφίεται εἰς τὴν εὐθυκρισίαν τοῦ ἀμερολήπτου ἀναγνώστου.

Εἰς παγχριστιανικά, ὅθεν, συνέδρια πρῶτοι ἡμεῖς προσεκαλέσαμεν τοὺς ἑτεροδόξους. Αὐτὸ λέγει τοὐλάχιστον ἡ ἱστορία. Αὐτὸ διακηρύττει ἡ πατριαρχικὴ καὶ συνοδικὴ ἐγκύκλιος τοῦ 1920. Διὰ τοῦτο δ' ἀκριβῶς συνεπὴς πρὸς τὴν ἐγκύκλιόν της ἡ τοῦ Χριστοῦ Μεγάλη Ἐκκλησία μετέσχε δι' ἀντιπροσώπων της εἰς τὰ Συνέδρια τὰ μέχρι τοῦδε συνελθόντα ἐν Στοκχόλμῃ, Λωζάννῃ, Ὀξφόρδῃ, Ἐδιμβούργῳ, Ἀμστελοδάμῳ καὶ Ἐβανστον. Ὅπως μετέσχον καὶ αἱ λοιπαὶ κατὰ Ἀνατολὰς Ἐκκλησίαι τοῦ Χριστοῦ, πλὴν τῆς Ρωσσικῆς, ἥτις λόγῳ τῶν ἰδιαιτέρων συνθηκῶν, ὑφ' ἃς διατελεῖ ἀπὸ τοῦ 1917, δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ μετάσχῃ τῶν ὡς ἄνω συνεδρίων, μολονότι ἐξ οὐδενὸς τῶν συνεδρίων τούτων ἔλειπον ἀντιπρόσωποι τῆς ἐν ἐξορίᾳ καὶ διασπορᾷ διατελούσης Ρωσσικῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας.

Παραβλάπτεται δέ, ἆρά γε, καὶ ζημιοῦται τὸ γόητρον τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας ἐκ τῆς συμμετοχῆς της εἰς συνέδρια ταῦτα; Ἔχουν δηλονότι δίκαιον οἱ φωνασκοῦντες κατὰ τῆς συμμετοχῆς τῆς Ὀρθοδοξίας εἰς αὐτά, ἐκεῖνοι ποὺ νομίζουν ἢ προσποιοῦνται νὰ νομίζουν, ὅτι ἡ Ὀρθοδοξία εἶναι θεωρίαι, λόγοι, τύποι ἐπιφανειακοὶ καὶ ὄχι ζωὴ πνευματικὴ βαθεῖα, συνειδητή, ζωὴ ἐκδηλουμένη τόσον μὲ τὸ βίωμα τῶν Ὀρθοδόξων ἀληθειῶν, ὅσον καὶ μὲ τὴν ἐκδήλωσιν τῆς ἀγάπης, ἥτις «μακροθυμεῖ, χρηστεύεται, οὐ ζηλοῖ, οὐ περπερεύεται, οὐκ ἀσχημονεῖ;»

Ὅταν ὅλοι μας ἐλαμβάνομεν γνῶσιν τοῦ ἐξευτελισμοῦ τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας εἰς τὸ Ἄμστερδαμ κατὰ τὸ 1948, καὶ ἡμεῖς ἐτάχθημεν μὲ τὸ μέρος ἐκείνων, οἵτινες ἀρνητικὴν ψῆφον εἶχον δώσει ὡς πρὸς τὴν συμμετοχήν μας εἰς παραπλήσια συνέδρια. Διότι πρέπει νὰ ὁμολογηθῇ, ὅτι ἐπανάληψις τοῦ Ἄμστερδαμ θὰ ἐσήμαινε τὸν ἐλεεινότερον διασυρμὸν τῆς Ἐκκλησίας. Ἀρκεῖ νὰ λάβῃ τις ὑπ' ὄψιν, ὅτι κατὰ τὸ συνέδριον ἐκεῖνο σχεδὸν ἕκαστος ἀντιπρόσωπος ἐξεδήλωσε τὴν ἐπιθυμίαν νὰ ὑποβάλῃ ἰδίαν ἔκθεσιν περὶ τῶν γενομένων, ἢ ὀρθότερον εἰπεῖν, περὶ τῶν διαδραματισθέντων.

Χάριτι ὅμως Θείᾳ, ἐκτὸς τοῦ Ἄμστερδαμ ὑπάρχει καὶ Λωζάννη καὶ Ἐδιμβοῦργον καὶ Ἔβανστον. Τί ἐγένετο εἰς τὰ συνέδρια αὐτά; Ἁπλούστατα οἱ ἀντιπρόσωποι τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας διεκήρυξαν ὅτι διακατέχουν ὁλόκληρον, καθαρὰν καὶ ἀνόθευτον τὴν ἐξ ἀποκαλύψεως ἀλήθειαν. Εἰς δὲ τὸ Ἔβανστον ἐβροντοφωνήσαμεν κυριολεκτικῶς, ὅτι ἡμεῖς εἴμεθα ἡ Μία, Ἁγία, Καθολικὴ καὶ Ἀποστολικὴ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ, οἵτινες γνωρίζομεν ὅτι κατέχομεν τὸν ἐμπιστευθέντα ἡμῖν θησαυρὸν «ἐν ὀστρακίνοις σκεύεσιν ἵνα ἡ ὑπερβολὴ τῆς δυνάμεως ᾖ τοῦ Θεοῦ καὶ μὴ ἐξ ἡμῶν.»

Κέρδος προῆλθεν ἐκ τῆς τοιαύτης συμμετοχῆς ἡμῶν ἢ ζημία; Ἀναμφιβόλως κέρδος καὶ δὴ μέγιστον, τεράστιον, διὰ τὸ γόητρον τῆς πρεσβυγενοῦς Ἁγιωτάτης μας Μητρὸς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας. Δὲν παρέστημεν ἀπαρατήρητοι. Δὲν συνανεμίχθημεν μετὰ τῶν λοιπῶν ἀντιπροσώπων εἰς τρόπον ὥστε νὰ ἀποχρωματισθῶμεν, διὰ νὰ φανῶμεν εἰς αὐτοὺς εὐάρεστοι. «Οὐκ ὑπεστειλάμεθα τοῦ μὴ ἀναγγεῖλαι (τοῖς συνέδροις) πᾶσαν τὴν ἀλήθειαν» ὡς πρὸς τὴν πίστιν τῆς Ἐκκλησίας. Ἀρκεῖ νὰ λάβῃ

ις τὸν κόπον νὰ μελετήσῃ τὰς δύο ἀνακοινώσεις ας τὰς γενομένας πρὸ τῆς ὁλομελείας τοῦ Συνεδρίου, διὰ νὰ πεισθῇ πλήρως καὶ ἀπολύτως περὶ ῆς ὡς ἄνω ἀληθείας. Ἅπαντες δὲ οἱ σύνεδροι, υνεπείᾳ καὶ τῶν δύο τούτων ἀνακοινώσεων ἡμῶν, ησθάνθησαν βαθύτατα τὴν παρουσίαν τῆς «Μιᾶς Ἁγίας». Λέγομεν καὶ τῶν δύο τούτων ἀνακοινώσεων, διότι καὶ εἰς τὰς διαφόρους Ἐπιτροπὰς ἅπαντες οἱ ἀντιπρόσωποι μετέσχον ἐνεργῶς τῶν συζητήσεων καὶ ἔδιδον μετὰ παρρησίας χριστιανικῆς τὴν γνώμην των ἐπὶ τῶν συζητουμένων. Ὑπῆρξαν δὲ καὶ ἑτερόδοξοι σύνεδροι, οἵτινες ἐξέφρασαν παράπονον, ὅτι «οἱ Ὀρθόδοξοι ἐδέσποζον τοῦ Συνεδρίου» καὶ δὲν ἤμεθα ἢ μὴ εἴκοσι περίπου, ἐνώπιον ἑξακοσίων Διαμαρτυρομένων.

Πρέπει νὰ παρευρισκώμεθα εἰς διεκκλησιαστικὰ συνέδρια. Ὀφείλουν ὅμως οἱ ἑκάστοτε ἀντιπροσωπεύοντες τὴν Ὀρθόδοξον Ἐκκλησίαν νὰ διακηρύττουν τὴν ἀλήθειαν· ὅτι αὕτη εἶναι ἡ πιστὴ θεματοφύλαξ τῆς Ὀρθοδόξου πίστεως, ἡ Μία Ἁγία, ἡ Ἐκκλησία ἡ μόνη, ἥτις διεφύλαξεν ἀλώβητον τὴν παρακαταθήκην, ὅπως ἀκριβῶς ἐγένετο ἐκ μέρους τῆς Ὀρθοδόξου ἀντιπροσωπείας εἰς τὸ Ἔβανστον. Ὀφείλομεν προσέτι, θὰ ἐλέγομεν, ἐκεῖνοι, οἵτινες θὰ ἀντιπροσωπεύουν τὴν Ὀρθοδοξίαν, νὰ παρίστανται ἐκεῖ παντοδύναμοι, ἀρτίως παρεσκευασμένοι. Μόνον ὑπὸ τοὺς ὅρους τούτους θὰ ἔπρεπε νὰ ἀντιπροσωπεύεται ἡ Ὀρθόδοξος Ἐκκλησία εἰς Συνέδρια τοιαῦτα. Ἐφ' ὅσον δὲ καὶ καλῶς παρεσκευασμένοι θὰ μεταβαίνουν οἱ ἀντιπρόσωποί μας καὶ θὰ εἶναι εἰς πᾶσαν στιγμὴν ἕτοιμοι νὰ διακηρύξουν τὴν ἀλήθειαν, ἣν ὁλόκληρον κατέχει ἡ Ὀρθοδοξία, μέγα κέρδος θὰ προκύπτῃ καὶ διὰ τὴν Ἐκκλησίαν μας καὶ διὰ τοὺς λοιποὺς ἀντιπροσώπους τῶν προτεσταντικῶν Ἐκκλησιῶν. Διότι πρέπει νὰ γνωρίζωμεν ὅτι δὲν εἶναι γνωστή, ὅσον θὰ ἔπρεπε, ἡ Ἐκκλησία μας μεταξὺ αὐτῶν. Οἱ περισσότεροι μᾶς γνωρίζουν ἀπὸ τὸν τρόπον, μὲ τὸν ὁποῖον γράφουν καὶ ὁμιλοῦν περὶ ἡμῶν οἱ ἀδελφοὶ Ρωμαιοκαθολικοί. Ὅσοι τουναντίον καλῶς ἐγνώρισαν τὴν καθαράν, τὴν ἀνόθευτον δογματικὴν διδασκαλίαν μας· ὅσοι, πρὸ παντός, εὑρέθησαν ὑπὸ τὴν πνοὴν τῆς πρακτικῆς ἐκδηλώσεως τοῦ Ὀρθοδόξου μας φρονήματος, εἶδον δηλονότι τὴν ἀνοχὴν καὶ τὴν κατανόησιν, ὑφ' ὧν ἐμφορεῖται ἡ Ὀρθοδοξία, οὗτοι πάντοτε ἐν ἑνὶ στόματι καὶ μιᾷ καρδίᾳ ὁμολογοῦν, ὅτι ἐν τῇ Ὀρθοδοξίᾳ ἡ ἀλήθεια. Οὔτε τὴν φωτιστικήν, οὔτε τὴν θερμαντικήν του ἰδιότητα χάνει ὁ ἥλιος ὁ καθ' ἑκάστην τὴν ὑδρόγειον σφαῖραν φωτίζων καὶ θερμαίνων.

ΣΚΕΨΕΙΣ ΚΑΙ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

ΨΕΥΔΟΛΟΓΙΑΙ ΚΑΙ Η ΑΛΗΘΕΙΑ

Εἰς τὸ ἔγκυρον χριστιανικὸν Περιοδικὸν "The Christian Century" (19 Ἰανουαρίου 1955) δημοσιεύεται ἀρθροπαράγραφος ὑπὸ τὸν τίτλον "A Greek Orthodox Comment on the Evanston Assembly." Εἰς ταύτην: (α) βεβαιοῦται, ὅτι κατὰ τὴν συνεδρίασιν τοῦ Παγκοσμίου Συμβουλίου Ἐκκλησιῶν εἰς Evanston ὁ Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀμερικῆς, ἐκ μέρους τῆς Ὀρθοδόξου ἀντιπροσωπείας, ἀπέκρουσε τὴν ἔκθεσιν τοῦ τμήματος τοῦ Συνεδρίου «Πίστις καὶ Τάξις», καὶ (β) δίδεται ἐν περιλήψει ἄρθρον τοῦ Καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν κ. Π. Τρεμπέλα περὶ τῶν καρπῶν τοῦ Συνεδρίου. Τὸ ἄρθρον τοῦτο εἶχε δημοσιευθῆ εἰς τὸ ὑπὸ ἡμερομηνίαν 15 Ὀκτωβρίου τεῦχος τοῦ θρησκευτικοῦ ἐν Ἀθήναις περιοδικοῦ «Ἀνάπλασις». Τὸ πρῶτον μέρος τῆς ἐν λόγῳ ἀρθροπαραγράφου ἔχει ὡς ἑξῆς κατὰ πιστὴν μετάφρασιν: «Ὁ περισσότερον δυσαρμονικὸς τόνος ἤχησεν εἰς τὸ Evanston, ὅταν ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Μιχαήλ, ἐκ μέρους τῶν Ὀρθοδόξων Ἀντιπροσώπων, ἀπέκρουσεν ἐπισήμως τὴν ἔκθεσιν τοῦ τμήματος τοῦ Συνεδρίου «Πίστις καὶ Τάξις».

Ἡ ἀνωτέρω διαπίστωσις τοῦ "Christian Century" ἔρχεται, νομίζομεν, ἐπικαίρως νὰ ἐνισχύσῃ ὅσα ὁ Σεβασμιώτατος γράφει περὶ Evanston εἰς τὸ κύριον ἄρθρον τῆς παρούσης ἐκδόσεώς μας ἐξ ἀφορμῆς ψευδολογιῶν κακοπίστων τινῶν, δημοσιευθέντων εἰς ἐν Ἑλλάδι ἐκδιδόμενα περιοδικά. Διὰ στόματος τῶν ἰδίων τῶν Προτεσταντῶν βεβαιούμεθα ὅτι ἡ ἀντιπροσωπεία τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας εἰς τὸ Συνέδριον τοῦ Evanston ἡρμήνευσεν ὀρθῶς τὴν ἀποστολήν της καὶ ὄχι μόνον δὲν ὑπεχώρησεν εἰς ζητήματα πίστεως, ἀλλὰ καὶ θαρραλέως ἐμαρτύρησε περὶ τῆς ἀληθείας. (Βλέπε: «Ὀρθόδοξος Παρατηρητής», Ὀκτώβρ. 1954. Ἀριθ. Φύλλου 415, σελ. 4. «Μετὰ τὸ Evanston».)

ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ

Ὁ Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος εἰς τὴν εἰσήγησίν του ἐνώπιον τῶν ἀντιπροσώπων τῆς 12ης Κληρικολαϊκῆς ὠνόμασε τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ἀμερικῆς Ἱεραποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁ χαρακτηρισμὸς αὐτὸς εἶναι ἀπολύτως ἐπιτυχής. Ἀποτελεῖ ἀναμφισβήτητον ἀλήθειαν, ὅτι μόνον δι' ἱεραποστολικοῦ ἐνθουσιασμοῦ καὶ ζήλου θὰ δυνηθῶμεν νὰ ἐπιτύχωμεν τὴν φυλετικήν μας ἐπιβίωσιν, νὰ καλλιεργήσωμεν περισσότερον τὰς ἐθνικοθρησκευτικάς μας ἀξίας καὶ νὰ τὰς συνυφάνωμεν εἰς τὸν πνευματικὸν πολιτισμὸν τῆς Χώρας αὐτῆς. Ἡ Ἐκκλησία μας ὅμως δὲν ἀντιλαμβάνεται τὴν ἱεραποστολικὴν προσπάθειαν, ὅπως τὴν ἀντιλαμβάνονται ἡ Ρωμαιοκαθολικὴ Ἐκκλησία καὶ αἱ ἄλλαι ἀδελφαὶ

χριστιανικαὶ ὁμάδες. Δὲν υἱοθετεῖ τὰς προσηλυτιστικὰς μεθόδους τῆς πρώτης, οὐδὲ σπεύδει νὰ ἐγκαταστήσῃ ἱεραποστολικὰς ἀποστολὰς καὶ ἐν μέσῳ χριστιανικῶν λαῶν, ὡς κάνουν οἱ τελευταῖοι. Οὗτοι μάλιστα ἔφθασαν εἰς τὸ σημεῖον, κατὰ περίεργον καὶ ἀκατανόητον λογικήν, νὰ ζητοῦν νὰ «διδάξουν» καὶ τὸ πλήρωμα τῆς Ὀρθοδόξου Πρεσβυγενοῦς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Ἡ Ὀρθόδοξος Ἑλληνικὴ Ἐκκλησία τῆς Ἀμερικῆς ἀντιλαμβάνεται τὸν ἱεραποστολικόν της ρόλον ὡς ἐντατικὴν καὶ ἐνθουσιώδη προσπάθειαν, τῆς ὁποίας σκοπὸς εἶναι: (α) ὅπως δι' ἐνσυνειδήτων, ἀφωσιωμένων καὶ ἐμπνεομένων ἀπὸ τὸν πόθον τῆς θυσίας ἐργατῶν ἐπιτύχῃ τὴν συναγωγὴν ὑπὸ τὴν σκέπην της ὅλων τῶν ἀνὰ τὴν χώραν ταύτην διεσπαρμένων τέκνων Ὀρθοδόξων Ἀμερικανῶν Ἑλληνικῆς καταγωγῆς, καὶ (β) ὅπως προαγάγῃ τὰ τέκνα της αὐτὰ ἠθικῶς καὶ πνευματικῶς, τὰ πλουτίσῃ μὲ τοὺς θησαυροὺς τοῦ ὡραιοτάτου κόσμου τῶν ἐθνικοθρησκευτικῶν μας ἀξιῶν καὶ τὰ μεταβάλῃ εἰς ἐνσυνειδήτους ὀπαδοὺς καὶ ἑρμηνευτὰς τῆς Ὀρθοδοξίας. Οὕτω ἡ Ἐκκλησία μας πιστεύει, ὅτι θὰ καταστῇ δυνατὸν νὰ σταθῇ ἐν μέσῳ ὅλων τῶν ἄλλων ὡς «πόλις ἐπάνω ὄρους κειμένη» καὶ ὅτι διὰ τῆς ἀκτινοβολίας της θὰ δυνηθῇ νὰ ἐπηρεάσῃ τὰς ἄλλας ἀδελφὰς Ἐκκλησίας καὶ νὰ τὰς βοηθήσῃ νὰ ἀντιληφθοῦν, ὅτι εἰς τοὺς κόλπους τῆς Ὀρθοδοξίας καίει τὸ κανδῆλι τῆς ἀληθοῦς πίστεως καὶ τὸ ὁδηγητικὸν φῶς τῆς σωτηρίας.

ALBERT SCHWEITZER

Τὴν 14ην Ἰανουαρίου ἑώρτασε τὴν 80ὴν ἐπέτειον τῶν γενεθλίων του ὁ θεολόγος, μουσικὸς καὶ ἰατρὸς Albert Schweitzer, ὁ ὁποῖος ἔχει ἀφιερώσει τὰ τελευταῖα 40 ἔτη τῆς ζωῆς του εἰς τὴν ἰατρικὴν καὶ πνευματικὴν περίθαλψιν καὶ θεραπείαν τῶν μαύρων εἰς Lambaréné τῆς Ἰσημερινῆς Γαλλικῆς Ἀφρικῆς.

Τὴν ἡμέραν αὐτήν, χιλιάδες ἀνὰ τὸν κόσμον θαυμασταὶ τοῦ ἐπιβλητικοῦ ἔργου, τὸ ὁποῖον ἐπραγματοποίησεν ἐν μέσῳ ἀπεράντων δυσκολιῶν ἡ πίστις καὶ ὁ ἀνιδιοτελὴς ἱεραποστολικὸς ἐνθουσιασμὸς τοῦ σοφοῦ γέροντος, προσηυχήθησαν εἰς τὸν Θεὸν καὶ Τὸν παρεκάλεσαν νὰ χαρίσῃ εἰς αὐτὸν ὑγείαν καὶ μακροημέρευσιν, ἔσπευσαν δὲ διὰ τηλεγραφημάτων νὰ διαβιβάσουν τὰς εὐχάς των εἰς τὸν ἴδιον. Μεταξὺ αὐτῶν ἦσαν ὁ Πρόεδρος τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν, πολιτικοί, στρατιωτικοὶ καὶ ἄλλαι διακεκριμέναι προσωπικότητες. Δὲν εἴμεθα βέβαιοι, ἐὰν οἱ ἐκλεκτοὶ αὐτοὶ θαυμασταὶ καὶ φίλοι τοῦ Albert Schweitzer γνωρίζουν τὸ συγγραφικὸν καὶ μουσικόν του ἔργον, τὸ ὁποῖον παραλλήλως πρὸς τὸ ἄλλο του κοινωνικὸν ἔργον ἐπραγματοποίησε κατὰ τὰ τελευταῖα πεντήκοντα καὶ πλέον παραγωγικὰ ἔτη τῆς ζωῆς του. Δὲν εἴμεθα βέβαιοι, ἐὰν γνωρίζουν τὸ περίφημον θεολογικὸν σύγγραμμά του "The Quest of Historical Jesus," οὐδὲ τὸ "St. Paul and His Interpreters," οὐδὲ "The Philosophy of Civilization." Ἴσως ἀκόμη νὰ ἀγνοοῦν τὴν μουσικήν του παραγωγήν. Δυνάμεθα ὅμως νὰ εἴμεθα ἀπολύτως βέβαιοι, ὅτι ὅλοι αὐτοὶ γνωρίζουν καὶ θαυμάζουν τὸ τεράστιον Νοσοκομεῖον τοῦ Lambaréné ὅπου χιλιάδες μαύρων ἰθαγενῶν (πλέον τῶν 500 κάθε μῆνα) τυγχάνουν ἰατρικῆς περιθάλψεως καὶ ὅπου διδάσκονται διὰ στόματος τοῦ ἰδίου τοῦ ἰατροῦ των τὸ μήνυμα τῆς χριστιανικῆς ἐλπίδος.

Τέκνον ἑνὸς εὐσεβοῦς πάστορος τῆς Ἀλσατικῆς Γαλλίας ὁ Albert Schweitzer, εἰς ἡλικίαν 21 μόνον ἐτῶν εἶχεν ἀποφασίσει, ὅτι «τὰ τριάντα πρῶτα χρόνια τῆς ζωῆς του θὰ ἀφιέρωνεν εἰς τὴν τέχνην καὶ τὴν ἐπιστήμην, τὰ δὲ ὑπόλοιπα εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς ἀνθρωπότητος». Τὴν ἀπόφασιν αὐτὴν ἐτήρησε μὲ συνέπειαν. Διὰ τοῦτο εἰς ἓν βιβλίον μὲ φωτογραφίας, ποὺ ἐξέδωκε πρὸς τιμήν του ἀκριβῶς τὴν 14ην Ἰανουαρίου ὁ ἐκδοτικὸς οἶκος Harper & Brothers ὑπὸ τὸν τίτλον "The World of Albert Schweitzer," ἡ ἐν Ἀφρικῇ ἐργασία του κυρίως εἰκονίζεται. Καὶ τοῦτο, διότι ἡ σοφία του τὸν ἐβοήθησε νὰ ἀντιληφθῇ ὅτι ἡ εὐτυχία εἶναι ἀδελφὴ δίδυμος τοῦ «διαμοιραζομένου πόνου» καὶ ὅτι αἱ χριστιανικαὶ ἰδέαι, ὅταν δὲν μεταβάλλωνται εἰς ζωήν, δὲν ἔχουν καμμίαν ἀξίαν.

Ἑνοῦντες καὶ ἡμεῖς τὰς προσευχάς μας μετὰ τῶν προσευχῶν τῶν θαυμαστῶν καὶ φίλων τοῦ σοφοῦ, εὐσόμεθα αὐτῷ ὑγείαν καὶ μακροημέρευσιν.

ΜΕΓΑΛΗ ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤΗ

Ἡ τελευταία ἡμέρα τοῦ Φεβρουαρίου ἀποτελεῖ τὴν θύραν τῆς εἰσόδου μας εἰς τὴν Μεγάλην Τεσσαρακοστήν. Ἡ χρονικὴ περίοδος τῆς Μεγ. Τεσσαρακοστῆς ὡρίσθη ὑπὸ τῆς Μητρὸς Ἐκκλησίας διὰ νὰ καθαρίσωμεν οἱ πιστοὶ τὸν ἐσωτερικόν μας ἄνθρωπον καὶ νὰ προπαρασκευασθῶμεν, ὥστε νὰ ὑπαντήσωμεν ἀξίως τὰ πάθη τοῦ Σωτῆρος, τὸν σταυρικὸν ἀπολυτρωτικόν Του θάνατον καὶ τὴν ζωηφόρον Ἀνάστασίν Του.

Τὸ ἔργον τοῦτο τῆς ψυχικῆς καθάρσεως καὶ προπαρασκευῆς εἶναι καὶ δύσκολον καὶ ἐπώδυνον, ἀλλὰ ἀνταμείβει τὸν πιστὸν εἰς τὸ τέλος μὲ ψυχικὴν χαρὰν καὶ εὐεξίαν ἀπεράντου ἐκτάσεως καὶ ἀξίας. Τὰ μέσα, διὰ τῶν ὁποίων θὰ τὸ ἐπιτύχωμεν, εἶναι ἡ νηστεία, ἡ προσευχή, ἡ εἰλικρινὴς μετάνοια καὶ ἡ προσφυγὴ εἰς τὸ μυστήριον τῆς Θείας Ἐξομολογήσεως καὶ ἡ ὁριστικὴ καὶ ἀμετάκλητος ἀπόφασις νὰ ἀπαλλαγῶμεν τῶν παθῶν μας. Ἡ χρῆσις τῶν μέσων αὐτῶν ἐπιβοηθεῖται ὑπὸ τῶν καταλλήλων ἐκκλησιαστικῶν ἀκολουθιῶν καὶ τὴν θαυμασίαν ἐκκλησιαστικὴν ὑμνογραφίαν τῆς Ἐκκλησίας μας κατὰ τὴν περίοδον αὐτήν. Δὲν ἀπομένει παρὰ ἡ θέλησις μόνον νὰ ἀποκτήσωμεν χριστιανικὴν «Ἁγιότητα», ἀπαραίτητον διὰ τὴν ὑποδοχὴν τῶν Παθῶν καὶ τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου, ἵνα καὶ νὰ σταθεροποιήσωμεν εἰς τὰς καρδίας μας.

Talks With Sunday Scool Teachers

By X. DIAMOND

ΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΤΗΣ ΚΑΤΗΧΗΤΙΚΗΣ ΜΑΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ

ΟΙ ΕΓΚΡΙΘΕΝΤΕΣ ΝΕΟΙ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΙ

Ἡ ΙΒ΄ Κληρικολαϊκὴ Συνέλευσις μεταξὺ τῶν ἄλλων σημαντικῶν ἀποφάσεών της ἔλαβεν, ὡς γνωστόν, τοιαύτας καὶ διὰ τὴν ἀναδιοργάνωσιν καὶ προώθησιν τοῦ κατηχητικοῦ μας κινήματος καὶ ἐψήφισε τὸν Γενικὸν Κανονισμὸν Κατηχητικῶν Σχολείων.

Εἶναι ἀναμφισβήτητον, ὅτι ἡ Κατηχητική μας Παιδεία ἔχει σημειώσει ἀξιόλογον πρόοδον κατὰ τὰ τελευταῖα ἴδιως ἔτη. Μὲ τὴν ψήφισιν ὅμως τοῦ ἀνωτέρω κανονισμοῦ καὶ τὰς ἄλλας σχετικὰς ἀποφάσεις τῆς ΙΒ΄ Κληρικολαϊκῆς παρέχεται ἡ ὥθησις καὶ δημιουργοῦνται αἱ προϋποθέσεις δι' ἔτι περαιτέρω προώθησιν τοῦ ἔργου τῶν Κατηχητικῶν μας σχολείων.

Ἡ σπουδαιοτέρα τῶν ἀποφάσεων αὐτῶν εἶναι ἀσφαλῶς ἐκείνη, σύμφωνα μὲ τὴν ὁποίαν ἀνασυνιστᾶται ἡ Κεντρικὴ Κατηχητικὴ Ἐπιτροπὴ καὶ παραλλήλως συγκροτοῦνται Ἐπισκοπικαὶ Κατηχητικαὶ Ἐπιτροπαὶ εἰς τὰς ἕδρας τῶν Ἐπισκοπικῶν περιφερειῶν καὶ Κοινοτικαὶ Κατηχητικαὶ Ἐπιτροπαὶ εἰς τὰς κοινότητας.

Ἐκ τῶν ἐπιτροπῶν αὐτῶν συνεκροτήθη ἡ Κεντρικὴ Κατηχητικὴ Ἐπιτροπὴ ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου. Ἐπίσης συνεκροτήθησαν ὅλαι σχεδὸν αἱ Ἐπισκοπικαὶ Κατηχητικαὶ Ἐπιτροπαὶ μὲ προέδρους τοὺς Θεοφιλεστάτους Ἐπισκόπους ἢ Ἀρχιερατικοὺς Ἐπιτρόπους τῶν Ἐπισκοπικῶν μας περιφερειῶν.

Αἱ Κοινοτικαὶ Κατηχητικαὶ Ἐπιτροπαὶ θὰ συγκροτηθοῦν εὐθὺς μετὰ τὴν κοινοποίησιν τοῦ ἐγκριθέντος ἤδη εἰδικοῦ κανονισμοῦ, ποὺ ρυθμίζει τὴν σύνθεσιν καὶ τὸ ἔργον των.

Ἡ Κεντρικὴ Κατηχητικὴ Ἐπιτροπὴ συνῆλθεν ἤδη εἰς τὴν πρώτην συνεδρίασιν αὐτῆς τὴν 24ην Ἰανουαρίου. Αἱ ἀποφάσεις αὐτῆς δημοσιεύονται ἐν περιλήψει εἰς τὴν στήλην τῶν εἰδήσεων τοῦ παρόντος τεύχους τοῦ «Ὀρθοδόξου Παρατηρητοῦ».

Ἐκ τούτων ἐξαίρομεν κυρίως τὴν ἔγκρισιν τῶν ὑπὸ τῆς Διευθύνσεως Κατηχητικῆς Παιδείας ὑποβληθέντων σχεδίων κανονισμῶν: α) τῶν Ἐπισκοπικῶν Κατηχητικῶν Ἐπιτροπῶν, β) τῶν Κοινοτικῶν Κατηχητικῶν Ἐπιτροπῶν καὶ γ) τῶν Κοινοτικῶν Κατηχητικῶν Σχολείων.

Μὲ τὴν δημιουργίαν τῆς κλίμακος αὐτῆς τῶν κατηχητικῶν ἐπιτροπῶν καὶ τὴν ἔγκρισιν τῶν σχετικῶν κανονισμῶν ἀναμένεται νὰ προωθηθῇ σοβαρῶς ἡ ὅλη κατηχητική μας προσπάθεια. Δι' αὐτῶν εἰδικώτερον:

α) Δημιουργεῖται ἱεραρχικὸν σύστημα ἐποπτείας τῶν κατηχητικῶν μας σχολείων. Αἱ Κοινοτικαὶ Κατηχητικαὶ Ἐπιτροπαὶ ἐπιβλέπουν καὶ βοηθοῦν τὸ ἔργον τοῦ κοινοτικοῦ κατηχητικοῦ σχολείου καὶ φροντίζουν διὰ τὴν ἵδρυσιν παροικιακῶν κατηχητικῶν σχολείων ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς κοινότητός των. Αἱ Ἐπισκοπικαὶ Κατηχητικαὶ Ἐπιτροπαὶ εἶναι «φορεῖς τῶν ἀποφάσεων τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς», φροντίζουν διὰ τὴν ἵδρυσιν κατηχητικῶν σχολείων καὶ κατηχητικῶν ἐπιτροπῶν εἰς ὅλας τὰς κοινότητας τῆς περιφερείας των, ἔχουν τὴν ἐποπτείαν τῶν σχολείων καὶ ἐπιτροπῶν αὐτῶν καὶ μεριμνοῦν διὰ τὴν ἐπιμόρφωσιν τοῦ διδάσκοντος κατηχητικοῦ προσωπικοῦ τῆς περιφερείας των. Ἡ Κεντρικὴ Κατηχητικὴ Ἐπιτροπὴ ἀσκεῖ τὴν γενικὴν διοίκησιν καὶ ἐποπτείαν τῶν κατηχητικῶν σχολείων, καταρτίζει τὸ γενικὸν πρόγραμμα τῆς κατηχητικῆς παιδείας καὶ ἐπιβλέπει τὴν ἐφαρμογήν του διὰ τοῦ Κεντρικοῦ Γραφείου Κατηχητικῶν Σχολείων καὶ τῶν Ἐπισκοπικῶν Κατηχητικῶν Ἐπιτροπῶν.

β) Γίνεται ἀποκέντρωσις τῆς κατηχητικῆς ὑπηρεσίας. Ἐνῷ δηλαδὴ μέχρι σήμερον τὰ πάντα ἐξηρτῶντο ἀπὸ τὸ κέντρον καὶ διὰ πᾶν ζήτημα κατηχητικῆς φύσεως οἱ διδάσκοντες καὶ οἱ ἔχοντες τὴν εὐθύνην τῶν κατηχητικῶν σχολείων κατέφευγον εἰς τὴν κεντρικὴν ὑπηρεσίαν, εἰς τὸ ἑξῆς διὰ τῆς καθιερώσεως τῆς ἱεραρχικῆς κλίμακος ἐποπτείας τῶν κατηχητικῶν σχολείων ἕνα μεγάλο μέρος τῆς εὐθύνης αὐτῆς ἀναλαμβάνουν αἱ Κοινοτικαὶ Κατηχητικαὶ Ἐπιτροπαὶ καὶ ἕνα μεγαλύτερο ἀκόμη μέρος αἱ Ἐπισκοπικαὶ Κατηχητικαὶ Ἐπιτροπαί. Τοιουτοτρόπως ζητήματα ἐπειγούσης καὶ τοπικῆς φύσεως εἶναι δυνατὸν νὰ διευθετῶνται συντομώτερον καὶ ἐπὶ τῇ βάσει ἐξηκριβωμένων πληροφοριῶν. Παραλλήλως δίδεται ἡ εὐκαιρία νὰ κινηθοῦν οἱ τοπικοὶ καὶ περιφερειακοὶ παράγοντες, νὰ ἀναπτύξουν πρωτοβουλίαν καὶ εἰς τὸν τομέα τοῦτον καὶ νὰ ἀναπτυχθῇ ἔτι περισσότερον ἐνδιαφέρον με-

---

Ὁ «Ὀρθόδοξος Παρατηρητής», ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τῆς Διευθύνσεως τῆς Κατηχητικῆς Παιδείας, καθιέρωσε ἀπὸ τοῦ προηγουμένου τεύχους τὴν εἰδικὴν αὐτὴν σελίδα διὰ τὴν συζήτησιν πρακτικῆς φύσεως ζητημάτων τῶν Κατηχητικῶν μας Σχολείων. Διὰ τῆς σελίδος αὐτῆς θὰ δίδωνται ἐπίσης ἀπαντήσεις ἐπὶ ἐρωτημάτων γενικωτέρας φύσεως καὶ σημασίας, τὰ ὁποῖα θὰ ὑποβάλλωνται ὑπὸ τῶν κατηχητῶν καὶ κατηχητριῶν μας, ὡς καὶ ὑπὸ παντὸς ἐνδιαφερομένου διὰ τὰ προβλήματα τῶν Κατηχητικῶν μας Σχολείων. Παρακαλοῦνται οὗτοι, ὅπως ἀποστέλλωσι τὴν συνεργασίαν ἢ τὰ ἐρωτήματά των ἐλευθέρως εἰς τὴν Ἑλληνικὴν ἢ Ἀγγλικήν.

Τὴν ἐπιμέλειαν τῆς στήλης αὐτῆς θὰ ἔχῃ ὁ Διευθυντὴς τῆς Κατηχητικῆς Παιδείας κ. Ξενοφῶν Διαμαντόπουλος.

ταξὺ τῶν ὁμογενῶν διὰ τὴν κατηχητικήν μας κίνησιν.

Ἡ ὁμαλὴ ὅμως λειτουργία τῶν ἐπιτροπῶν αὐτῶν καὶ τοῦ ὅλου συστήματος ὀργανώσεως καὶ ἐποπτείας τῶν κατηχητικῶν μας σχολείων δὲν θὰ ἦτο εὐχερής, ἐὰν δὲν εἶχον καθορισθῇ σαφῶς αἱ λεπτομέρειαι τῆς λειτουργίας τοῦ κοινοτικοῦ κατηχητικοῦ σχολείου. Τὰς λεπτομερείας αὐτὰς ρυθμίζει ὁ τρίτος ἐγκριθεὶς «Κανονισμὸς τῶν Κοινοτικῶν Κατηχητικῶν Σχολείων», τοῦ ὁποίου ἡ σημασία εἶναι θεμελιώδης διὰ τὴν κατηχητικήν μας παιδείαν.

Διὰ τοῦ κανονισμοῦ αὐτοῦ καθορίζονται εἰς εἰδικὰ ἄρθρα οἱ σκοποὶ τοῦ κοινοτικοῦ κατηχητικοῦ μας σχολείου, τὰ τῆς ὀργανώσεως, λειτουργίας καὶ ἐποπτείας αὐτοῦ, τὰ περὶ τοῦ διδάσκοντος προσωπικοῦ καὶ τῶν μέσων διὰ τὴν ἐπιμόρφωσιν αὐτοῦ, τὰ τῆς ἱδρύσεως, λειτουργίας καὶ ἐποπτείας παροικιακῶν κατηχητικῶν σχολείων καὶ ἄλλα βασικὰ ζητήματα διὰ τὴν καλὴν καὶ καρποφόρον λειτουργίαν τῶν κατηχητικῶν μας σχολείων.

Ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ κανονισμοῦ αὐτοῦ ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὸ ἀναλυτικὸν πρόγραμμα τῶν κατηχητικῶν μας σχολείων, τὸ ὁποῖον πρόκειται νὰ ἐπακολουθήσῃ, θὰ συμβάλῃ ἀσφαλῶς πάρα πολὺ εἰς τὴν προώθησιν τῆς κατηχητικῆς μας παιδείας. Εἰδικώτερον:

α) Θὰ ἀποσαφηνίσῃ πολλὰ σημεῖα, εἰς τὰ ὁποῖα μέχρι τοῦδε ὑπῆρχε ἀσάφεια καὶ σύγχυσις.

β) Θὰ ἐξασφαλίσῃ ὁμοιομορφίαν εἰς τὴν λειτουργίαν τῶν κατηχητικῶν μας σχολείων.

γ) Θὰ δημιουργήσῃ καλυτέρας προϋποθέσεις διὰ τὴν κατάλληλον κατάρτισιν τοῦ διδάσκοντος προσωπικοῦ, τὴν αὔξησιν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν κατηχητοπαίδων καὶ τὴν ἐπέκτασιν τῆς κατηχητικῆς διακονίας καὶ ἔξω τῶν κοινοτικῶν κέντρων.

δ) Θὰ διευκολύνῃ τὸ ἐποπτικὸν ἔργον τῶν κατηχητικῶν ἐπιτροπῶν καὶ τῆς κεντρικῆς ὑπηρεσίας.

ΠΡΟΣ ΝΕΟΥΣ ΟΡΙΖΟΝΤΑΣ

Η ΘΕΟΛΟΓΙΚΗ ΜΑΣ

«Οὐχ ὅτι ἤδη ἔλαβον ἢ ἤδη τετελείωμαι, διώκω δὲ εἰ καὶ καταλάβω.»
(Φιλιπ. 3, 12)

ΜΕ ΠΑΡΟΜΟΙΟ εὐαγγελικὸ πνεῦμα ἡ Σχολή μας δέχθηκε ἀπὸ τὲς Κολλεγιακὲς Ἀρχὲς τῆς Μασσαχουσέττης (Collegiate Authorities of Massachusetts) τὸ Κολλεγιακὸ προνόμιο νὰ δίδῃ εἰς τοὺς ἀποφοίτους της ἀπὸ τοῦ ἔτους 1956 τὸ πτυχίο Bachelor of Arts in Theology.

Μὲ τὸ ἴδιο πνεῦμα εἶχε χαιρετίσει τοὺς πρώτους ἀποφοίτους της τὸ 1942, μ' αὐτὸ ἔζησε τὰ 17 της χρόνια ἕως σήμερα, μ' αὐτὸ ζῇ καὶ μ' αὐτὸ θὰ ζήσῃ. Ἡ ἀναγνώρισίς της σὲ Κολλέγιο δὲν ἦταν ἡ μόνη της ἐπιδίωξις. Ἦταν μιὰ ἀναγνώρισις, ποὺ ὠφείλετο δικαιωματικὰ στὴν Σχολή μας ὕστερα ἀπὸ τόσες ὑπηρεσίες της ὡς Ἐκπαιδευτικοῦ Ἱδρύματος.

Οἱ ἀπόφοιτοί της ποτὲ δὲν εἶχαν

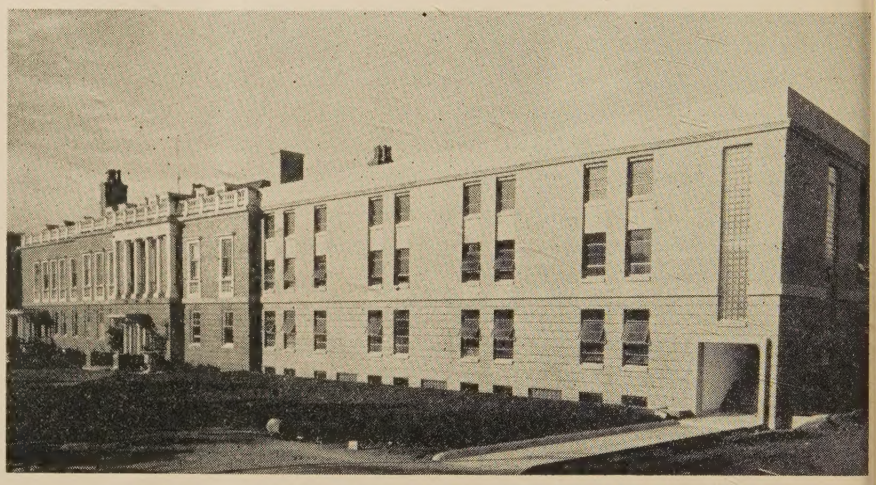

ΓΕΝΙΚΗ ΑΠΟΨΙΣ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΠΡΕΠΟΥΣ ΚΤΙΡΙΟΥ ΤΗΣ ΘΕΟΛΟΓΙΚΗΣ ΜΑΣ ΣΧΟΛΗΣ
(Παλαιὸν καὶ νέον κτίριον)

Αὐτὰ εἶναι μερικὰ ἀπὸ τὰ ἀποτελέσματα, τὰ ὁποῖα ἀναμένονται ἀπὸ τὴν ἔγκρισιν καὶ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν ὡς ἄνω κανονισμῶν. Οἱ κανονισμοὶ αὐτοὶ θὰ δημοσιευθοῦν καὶ θὰ κυκλοφορήσουν προσεχῶς εἰς ἰδιαίτερον τεῦχος.

Κατὰ τὰς προσεχεῖς συνεδριάσεις της ἡ Κεντρικὴ Ἐπιτροπὴ θὰ ἐπιληφθῇ τῆς ἐξετάσεως τῶν θεμάτων τῶν σχετικῶν μὲ τοὺς ἄλλους τομεῖς τῆς κατηχητικῆς παιδείας, ἰδίως δὲ τοῦ θεσμοῦ τῶν κατηχητικῶν φροντιστηρίων καὶ τῆς μετεκπαιδεύσεως ἐν γένει τῶν κατηχητριῶν μας, τῆς συμπληρώσεως τῶν κατηχητικῶν βοηθημάτων καὶ ἐφοδίων καὶ τοῦ καταρτισμοῦ τοῦ ἀναλυτικοῦ προγράμματος τῶν κατηχητικῶν μας σχολείων.

Ἡ παροῦσα στήλη θὰ κρατήσῃ ἐνημέρους τοὺς ὑπευθύνους, τοὺς διδάσκοντας καὶ τοὺς φίλους τοῦ κατηχητικοῦ μας σχολείου ἐπὶ τῶν ἀποφάσεων τοῦ κέντρου καὶ ἐπὶ τῶν τομέων τούτων καὶ γενικῶς ἐπὶ τοῦ βαθμιαίου καταρτισμοῦ τοῦ ἐπιδιωκτέου γενικοῦ προγράμματος τῆς κατηχητικῆς μας παιδείας.

ΣΧΟΛΗ

Ὑπὸ Πανοσιολ. Ἀρχιμ.
ΙΑΚΩΒΟΥ ΚΟΥΚΟΥΖΗ

τεριφρονηθῆ ἀπὸ κανένα Κολλέγιο, Πανεπιστήμιο ἢ Σεμινάριο. Ἀπόδειξις τὸ γεγονός, ὅτι φοιτοῦν ἀκόμη ἀπόφοιτοι τῶν περασμένων ἐτῶν σὲ Πανεπιστήμια τόσον ἐδῶ στὴν Ἀμερικανική μας Συμπολιτεία, ὅσον καὶ εἰς τὰς Θεολογικὰς Σχολὰς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν καὶ τῆς Χάλκης.

Ἐπάνω σ' αὐτὸ τὸ τιμημένο παρελθὸν τῆς Σχολῆς, ὅπως δημιουργήθηκε καὶ διαμορφώθηκε ἀπὸ τὸν πρῶτο Σχολάρχη της, τὸν νῦν Ἀρχιεπίσκοπο Θυατείρων, καὶ τὸν διάδοχό του Ἀρχιμ. Ἰεζεκιὴλ Τσουκαλᾶ, Ἐπίσκοπο τώρα τῶν Μεσοδυτικῶν Πολιτειῶν μὲ τὸν τίτλο Ναζιανζοῦ, θεμελίωσε τὸ δικό του, ἀναμφισβήτητα δημιουργικό, ἔργο, ὁ μέγας προχθὲς Διευθυντὴς τῆς Σχολῆς Πανοσιολ. Ἀρχιμ. Νίκων Δ. Πατρινᾶκος.

Ἡ ἀναδιοργάνωσις τοῦ προγράμματος, ἡ συγκρότησις τοῦ Καθηγητικοῦ Σώματος καὶ γενικὰ ἡ τοποθέτησις τῆς Σχολῆς στὸ Ἀκαδημαϊκὸ ἐπίπεδο, στὸ ὁποῖο τὴν βρῆκε ἡ διεύθυνσις τῆς Παιδείας τῆς Πολιτείας Μασσαχουσέττης καὶ αἱ Κολλεγιακαὶ Ἀρχαί της, ὀφείλονται ὁλοκληρωτικὰ στὸν π. Πατρινᾶκο καὶ στὸ ἐπιτελεῖο τῶν συνεργατῶν του.

Καὶ τώρα μετὰ τὸ πρῶτο βῆμά της ἡ Σχολὴ ὀφείλει ἀπὸ σεβασμὸ πρὸς τὸν ἑαυτό της νὰ κάμῃ τὸ δεύτερο. Εὐθὺς μετὰ τὰ πρῶτα πτυχία τοῦ τύπου "Bachelor of Arts in Theology", ποὺ θὰ δοθοῦν εἰς ἐκείνους ποὺ θὰ ἀποφοιτήσουν στὸ τέλος τοῦ Σχολικοῦ ἔτους 1955-1956, ἡ Σχολὴ πρέπει νὰ ἀποκριθῆ στὴν ἀνάγκη τῆς ἀκαδημαϊκῆς της ὁλοκληρώσεως. Μὲ αὐτὸ ἐννοοῦμε ἑπταετῆ κύκλο

ΟΙ ΦΟΙΤΗΤΑΙ ΕΙΣ ΤΟ ΠΑΡΕΚΚΛΗΣΙΟΝ

σπουδῶν: 4 ἔτη of Liberal Arts (μὲ πτυχίο Bachelor of Arts) καὶ 3 ἔτη θεολογικῶν σπουδῶν μὲ πτυχίο: Bachelor of Divinity.

Ὕστερα ἀπ' αὐτὸ μποροῦν οἱ σκέψεις γιὰ τὴν ἵδρυσι ἢ ἀπόκτησιν Ἑλληνικοῦ Πανεπιστημίου στὴν Ἀμερικὴ νὰ μὴ θεωροῦνται χιμαιρικές, ἐφ' ὅσον θὰ στηρίζωνται ἐπάνω σὲ Ἵδρυμα μὲ τελεία ἀκαδημαϊκὴ διάρθρωσι.

Πρὸς νέους ὁρίζοντας λοιπόν, ποὺ ἀνοίγονται γεμᾶτοι δυνατότητες, ἐλπίδες καὶ ἀπαιτήσεις, καλεῖται νὰ στρέψῃ τὰ βλέμματά της θαρραλέα ἡ Σχολή μας, ἀφοῦ ἄλλως τε πνεῦμά της εἶναι καὶ παραμένει τὸ «διώκω δὲ εἰ καὶ καταλάβω».

ΑΠΟΨΙΣ ΜΕΡΟΥΣ ΤΗΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ

ΠΑΙΔΕΙΑ

ΣΧΟΛΕΙΟ ΚΑΙ ΜΕΣΑ -- 8ΟΝ

Ὑπὸ ΦΙΛΙΠΠΟΥ Δ. ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ

ΣΕ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΑ σημειώματα ἐξεθέσαμε τοὺς γενικοὺς καὶ εἰδικοὺς σκοποὺς τῆς παιδείας τῆς Ἑλληνορθοδόξου ὁμάδος καὶ ἐν συνεχείᾳ τοὺς τύπους τῶν σχολείων ποὺ θὰ μποροῦσαν νὰ ἱκανοποιήσουν καλύτερα τοὺς σκοποὺς αὐτούς.

Ἀπὸ τοὺς σχολικοὺς τύπους, ποὺ ὑπηρετοῦν ἀμέσως τὴν προσχολικὴ καὶ τὴν πρώτη σχολικὴ ἡλικία, ξεχωρίσαμε καὶ προτάξαμε τὸ νηπιαγωγεῖο καὶ τὸ ἀπογευματινὸ σχολεῖο. Οἱ δύο αὐτοὶ τύποι εἶναι καθαρῶς κοινοτικοὶ τύποι σχολείων. Κάθε κοινότητα, μικρὴ ἢ μεγάλη, μπορεῖ, ἢ μᾶλλον εἶναι ὑποχρεωμένη, νὰ διατηρῇ τὸ νηπιαγωγεῖο καὶ τὸ ἀπογευματινό της σχολεῖο, ἂν ἡ κοινότητα αὐτὴ ἑρμηνεύῃ σωστὰ τὴν κύρια ἀποστολή της καὶ ἂν δικαιωματικὰ μετέχῃ στὴν εὐρύτερη κοινοτικὴ οἰκογένεια τῆς Ἑλληνικῆς Ἀρχιεπισκοπῆς. Πρὸς τούτοις ἐτονίσαμε τὴν ἄποψη, ὅτι, μόνον ὅταν τὰ δύο αὐτὰ σχολεῖα ὀργανωθοῦν μὲ προσοχὴ καὶ ὅταν λειτουργοῦν ἀποδοτικά, δημιουργοῦνται οἱ καλύτερες προϋποθέσεις γιὰ τὴν περαιτέρω ἀνάπτυξη τοῦ ὅλου ἐκπαιδευτικοῦ συστήματος πρὸς τὴν κατεύθυνση τῆς μέσης καὶ τῆς ἀνώτερης παιδείας — θέματα μὲ τὰ ὁποῖα θὰ ἀσχοληθοῦμε ἀργότερα.

Γιὰ νὰ ἀποδώσῃ ὅμως τὸ κοινοτικὸ νηπιαγωγεῖο καὶ τὸ ἀπογευματινὸ σχολεῖο καὶ γιὰ νὰ τεθοῦν ἔτσι γερὰ τὰ θεμέλια τῆς εὐρύτερης μορφωτικῆς προσπαθείας, ποὺ κατευθύνεται ἀπὸ τὴν Ἐκκλησία, εἶναι ἀνάγκη νὰ λυθοῦν μερικὰ βασικὰ προβλήματα καὶ νὰ βελτιωθοῦν καὶ νὰ βελτιώνωνται διαρκῶς ὅλοι οἱ παράγοντες, ποὺ ἐπηρεάζουν ἀμεσώτατα τὴ σχολικὴ ζωή.

Ποιοὶ εἶναι οἱ παράγοντες αὐτοί; Ὁ πρῶτος καὶ ὁ κύριος εἶναι ὁ διδάσκων — ἡ διδασκάλισσα, ποὺ ζῇ ἀμεσώτατα τὶς ἰδέες καὶ τὶς ἀρχὲς τῆς παιδείας μας καὶ ποὺ κατέχει τὸ μυστικὸ νὰ κάνῃ τὰ παιδιὰ νὰ γνωρίζουν καὶ νὰ χαίρωνται ὅσα τὸ σχολεῖο τοὺς προσφέρει. Γιὰ τὸν παράγοντα ὅμως αὐτὸ—γιὰ τὴ δασκάλα—θὰ μιλήσωμε σὲ ἄλλο σημείωμα. Ἔτσι περιορίζομε ἐπὶ τοῦ παρόντος τὴ μελέτη στὴν ἐξέταση τῶν ἄλλων παραγόντων, ποὺ δὲν παύουν νὰ εἶναι σημαντικώτατοι. Μεταξὺ τούτων τὸ διδακτήριο καὶ ἡ ἐπίπλωσή του, τὸ ποσὸ καὶ τὸ ποιὸ τῆς διδακτέας ὕλης καὶ τὰ προγράμματα τῶν ἐνδεικνυομένων μαθητικῶν ἐνασχολήσεων, τὰ εἰδικὰ μέσα τῆς διδασκαλίας καὶ τῆς αἰσθητοποιήσεως τῶν θεμάτων μὲ τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ ἐξοικειώσωμε τὸ παιδί, τὰ βιβλία καὶ τὰ λοιπὰ μορφωτικὰ βοηθήματα, ἡ ὀργάνωση καὶ ἡ διαρρύθμιση προσώπων καὶ πραγμάτων μέσα καὶ γύρω ἀπὸ τὸ σχολεῖο, ὅλα αὐτὰ χρήζουν ὄντως ἐπισταμένης ἐξετάσεως καὶ ὀρθῆς ἀντιμετωπίσεως στὴν σχολικὴ πράξη.

1. **Τὰ Διδακτήρια:** Ἡ σημερινὴ των κατάσταση γενικὰ δὲν εἶναι ὅσο θὰ μποροῦσε καὶ ὅσο θὰ ἔπρεπε ἐνθαρρυντική. Πολλὰ σχολεῖα—τὰ περισσότερα—στεγάζονται στὸ ὑπόγειο τῆς ἐκκλησίας, ποὺ συνήθως χρησιμοποιεῖται γιὰ ὅλες σχεδὸν τὶς ἄλλες κοινοτικὲς συγκεντρώσεις καὶ τὰ ξεφαντώματα. Εἶναι ἀλήθεια ὅτι ἀρκετὲς κοινότητες, ἀκολουθώντας εὐρύτερα προγράμματα ἀναπτύξεως καὶ δράσεως, ἔχουν ὑψώσει δίπλα στὸ ναὸ κοινοτικὰ κέντρα μεγαλοπρεπῆ μέσα στὰ ὁποῖα στεγάζεται ἄνετα καὶ τὸ σχολεῖο. Θὰ εἶναι εὐτύχημα, ἂν τὸ μέτρο γενικευθῇ. Σὲ κάθε κοινότητα ζοῦν ὁμογενεῖς—παλαιοὶ καὶ νέοι—μὲ ζωηρὰ φιλεκπαιδευτικὰ ἐνδιαφέροντα, ἀλλὰ καὶ μὲ πλούσια οἰκονομική, τεχνικὴ καὶ διαχειριστικὴ πεῖρα, ὥστε νὰ μπορέσουν νὰ ἀξιοποιήσουν κατὰ τὸ θετικώτερο τρόπο κάθε διαθέσιμο χῶρο καὶ κάθε περιουσιακὸ στοιχεῖο τῆς κοινότητος καὶ νὰ κάνουν αὐτοσυντήρητα τὰ κοινοτικὰ ἱδρύματα. Ζοῦμε σὲ μιὰ χώρα, ποὺ ἡ ὀρθὴ χρησιμοποίηση τοῦ χώρου, τὸ σχεδίασμα, οἱ οἰκονομικοὶ συνδυασμοὶ καὶ τὸ κέρδος εἶναι πράγματα αὐτονόητα καὶ ἐπιβεβλημένα. Ὁμογενεῖς μηχανικοὶ μάλιστα, ἐξοικειωμένοι μὲ τὸ ὅλο πρόβλημα τῆς Ἑλληνορθοδόξου κοινότητος, εἶναι σὲ θέση νὰ δώσουν—καὶ δίνουν—ὡραῖες, οἰκονομικὲς καὶ πρακτικὲς λύσεις στὸ κοινοτικὸ οἰκοδομικὸ ζήτημα. Ἡ Ἀρχιεπισκοπὴ ἐπίσης, ποὺ μελετᾷ ἐπιστημόνως τὰ προβλήματα αὐτά, εἶναι ἕτοιμη νὰ δώσῃ διὰ τῶν ἁρμοδίων ὑπηρεσιῶν της χρήσιμες ὁδηγίες. Τὸ ζήτημα τοῦ κοινοτικοῦ διδακτηρίου δὲν μπορεῖ στὸ ἑξῆς νὰ ἀγνοῆται. Καθὼς δὲ ἡ κοινοτικὴ παιδεία προσανατολίζεται τώρα ὁριστικώτερα πρὸς τὸ νηπιαγωγεῖο καὶ τὸ ἀπογευματινὸ σχολεῖο, ἡ λύση τοῦ διδακτηριακοῦ ζητήματος δὲν προβάλλει δυσκολίες ἀξεπέραστες. Μὲ ὀλίγη προσπάθεια καὶ μὲ οἰκονομικὰ μέσα μᾶλλον περιωρισμένα, μπορεῖ κάθε κοινότητα νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴ νοικοκυρεμένη αἴθουσα, τὸ κατάλληλο ὑπόστεγο καὶ τὸν περιποιημένο αὐλόγυρο—χώρους δηλαδὴ ἀπαραιτήτους γιὰ τὴ σχολικὴ ἐργασία καὶ γιὰ τὶς ἐνασχολήσεις τῶν παιδιῶν. Διαφορετικὰ θὰ ἦσαν τὰ πράγματα, ἂν οἱ κοινότητες—ἔστω καὶ οἱ πιὸ μεγάλες—φιλοδοξοῦσαν νὰ ἱδρύσουν σχολεῖο ἡμερήσιο. Γιὰ τὸ διδακτήριο τοῦ ἡμερησίου σχολείου χρειάζονται ὄντως χιλιάδες καὶ χιλιάδες δολλαρίων. Εὐτυχῶς, θετικώτερες σκέψεις, ποὺ ἀπορρέουν ἀπὸ μιὰ πραγματιστικώτερη μελέτη τῶν ἐκπαιδευτικῶν προβλημάτων καὶ ἀναγκῶν μας, μᾶς πείθουν ὅτι τὸ ἡμερήσιο σχολεῖο δὲν εἶναι ὑπόθεση τῆς μιᾶς κοινότητος. Εἶναι ὑπόθεση ὁμάδος κοινοτήτων, τῶν μεγάλων συλλόγων καὶ πρωτίστως τοῦ ἰδιωτι-

ιοῦ κεφαλαίου. Ἀλλὰ καὶ μὲ τὸ θέμα αὐτό, γιὰ τὸ ὁποῖο ἔγινε καὶ γίνεται λόγος πολύς, θὰ ἀσχοληθοῦμε σὲ εἰδικὸ σημείωμα.

2. Ἔπιπλα καὶ ἄλλα μέσα: Ἡ φωτισμένη διδασκάλισσα—οἱ ἐνθουσιασμοί της, ὁ θερμὸς λόγος, τὸ ζωντανό της παράδειγμα—εἶναι τὸ πρῶτο καὶ τὸ κύριο μέσο γιὰ τὴ μόρφωση τῶν παιδιῶν. Ἂν θέλωμε ὅμως νὰ καθισθητοποιήσωμε καὶ νὰ ἐμπεδώσωμε καλύτερα τὴν ὕλη τῆς διδασκαλίας— φρονηματικὴ καὶ πραγματογνωστικὴ — πρέπει νὰ χρησιμοποιήσωμε καὶ ἕνα πλῆθος ἀπὸ ἄλλα μέσα. Μιὰ αἴθουσα διδασκαλίας καθαρή, περιποιημένη, καλοφωτισμένη, στολισμένη καταλλήλως, ἐνισχύει ἀμεσώτατα τὴ διδασκαλία. Ἀντιθέτως πάλι, ἕνας σχολικὸς χῶρος πενιχρός, σκοτεινός, γυμνὸς ἀπὸ κάθε τι ποὺ ὑποκινεῖ τὸ παιδικὸ ἐνδιαφέρον καὶ ξεσηκώνει τὴ χαρά, ζημιώνει σὲ μεγάλο βαθμὸ τὴ σχολικὴ προσπάθεια. Μία διδασκάλισσα—παράδειγμα ζωντανὸ—πληροφορημένη πολὺ καλὰ στὰ παιδαγωγικὰ καὶ στὰ ψυχολογικὰ προβλήματα, ἀμέσως μόλις ἀνέλαβε τὰ καθήκοντά της σὲ μιὰ μικρὴ κοινότητα, ἔθεσε σὰν πρῶτο σκοπό της νὰ μεταβάλῃ τὸ ὑπόγειο τῆς ἐκκλησίας—τὸ σχολεῖο της—σὲ τόπο εὐχάριστο καὶ γιὰ τὰ παιδιά της καὶ γιὰ τὴν ἴδια. Μὲ τὴν ἄμεση βοήθεια τοῦ ἱερέως, τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου, τοῦ συλλόγου τῶν νέων καὶ τοῦ συλλόγου τῶν γονέων, ἔδωσε ἕνα χρῶμα χαρούμενο στοὺς γκρίζους καὶ γυμνοὺς τοίχους, ἐνίσχυσε τὸ φωτισμό, ἀπεμάκρυνε τὸ παλαιὸ ὑλικό, προμηθεύτηκε θρανία συγχρονισμένα, διώρθωσε τὴν παιδικὴ σκηνή, τοποθέτησε νέους πίνακες. Ἐν συνεχείᾳ καὶ μὲ τὴ βοήθεια τῶν ἰδίων παραγόντων, ποὺ στὸ μεταξὺ ἄρχισαν νὰ δείχνουν ζωηρότερο ἐνδιαφέρον γιὰ τὸ σχολεῖο, στόλισε τὴν αἴθουσα μὲ διαλεκτὲς ἑλληνικὲς εἰκόνες καὶ στὸν τοῖχο δεξιὰ τοποθέτησε ἕνα μεγάλο χάρτη τῆς Ἑλλάδος ποὺ φωτίζεται καταλλήλως. Στὴ βάση του μιὰ φωτισμένη προθήκη περιέχει, ὡραῖα φυλαγμένα καὶ ταξινομημένα, μερικὰ ἀπὸ τὰ διαλεκτὰ ἑλληνικὰ προϊόντα. Στὸν ἀπέναντι τοῖχο μιὰ ἄλλη προθήκη εἶναι γεμάτη ἀπὸ κοῦκλες, ποὺ ἀντιπροσωπεύουν ὅλες τὶς ἑλληνικὲς στολὲς καὶ δείχνουν μὲ τὸν τρόπο τους συνήθειες τοπικές. Δίπλα στέκει ἡ βιβλιοθήκη μὲ ἀρκετὰ βιβλία, μὲ ἔργα παιδικὰ καὶ μὲ ὡραῖες συλλογὲς ἀπὸ θρησκευτικὲς καὶ ἱστορικὲς εἰκόνες καὶ φωτογραφίες τῆς ἑλληνικῆς φύσης. Ἔτσι τὸ ὑπόγειο τῆς ἐκκλησίας ἄλλαξε τώρα ἐντελῶς ὄψη. Ὅλα ἐκεῖ μέσα λάμπουν ἀπὸ τὴν καθαριότητα καὶ ἀπὸ τὴν τάξη καὶ ὅλα θυμίζουν στὸ παιδὶ καὶ στὸν ἐπισκέπτη, ὅτι ὁ χῶρος αὐτὸς εἶναι δοσμένος μὲ ἀγάπη στὴν ἑλληνικὴ παιδεία — εἶναι τὸ Ἑλληνικὸ Κοινοτικὸ Σχολεῖο. Σχεδιάζει ἀκόμη ἡ διδασκάλισσα αὐτὴ νὰ ζητήσῃ ἀπὸ τὴν κοινότητα καὶ ἀπὸ τοὺς γονεῖς τὰ μέσα γιὰ νὰ καταρτίσῃ μιὰ συλλογὴ ἀπὸ δίσκους καθαρῆς ἑλληνικῆς μουσικῆς, νὰ ἀποκτήσῃ μερικὲς ταινίες ἀπὸ τὴ φύση καὶ τὴ ζωὴ τῆς Ἑλλάδος καὶ μιὰ συλλογὴ ἐγχρώμων φωτογραφιῶν μαζὶ μὲ τὰ ἀπαραίτητα ὄργανα γιὰ τὴν προβολή των. Οἱ ἁρμόδιοι, νοιώθοντας τώρα καλύτερα τὸ σχολεῖο καὶ τὴν ἀποστολή του, ὄχι μόνον δὲν θὰ ἀρνηθοῦν στὴ διδασκάλισσα τὰ νέα συμπληρωματικὰ μέσα, ἀλλὰ σχεδιάζουν νὰ εὑρύνουν τὸ σχολικὸ χῶρο σύμφωνα μὲ ὅσα στὴν ἀρχὴ τοῦ παρόντος σημειώματος ἀναπτύξαμε.

Τὸ παράδειγμα αὐτὸ μποροῦν νὰ τὸ μιμηθοῦν ὅλες οἱ κοινότητες. Ἀλήθεια, μὲ ὀλίγη προσπάθεια καὶ μὲ μικρὲς οἰκονομικὲς θυσίες τὰ κοινοτικὰ κέντρα, οἱ αἴθουσες τῆς διδασκαλίας, τὰ ὑπόγεια τῆς ἐκκλησίας, ὅλος ὁ κοινοτικὸς χῶρος εἶναι δυνατὸ καὶ πρέπει νὰ μεταβληθῇ σὲ ἕνα τόπο ἱκανὸ νὰ κεντρίζῃ τὰ ἐνδιαφέροντα μικρῶν καὶ μεγάλων καὶ νὰ ἐνισχύῃ μὲ τὴν ἐμφάνιση καὶ τὴν ὅλη ἀτμόσφαιρά του τὴν Ἑλληνικὴ Παιδεία.

OBSERVER

Established 1934

Vol. XXII February 1955 No. 419

A monthly record of the News, the Work and the Thought of the Greek Orthodox Church in America.

•

EDITOR:
EMM. HATZIEMMANUEL

•

THE ORTHODOX OBSERVER is published monthly by the Greek Archdiocese Publications Association, at Garrison, N. Y.

"Reentered as second class matter May 21, 1953, at the Post Office at Garrison, N. Y., under the Act of March 3, 1879."

SUBSCRIPTIONS in the United States: For one year $3.00 — for two years $5.00.

Other Countries $3.50 per year. 25 Cents a copy.

•

Contributions and News deadline for THE ORTHODOX OBSERVER is the 15th day of the month for issue dated the following month.

•

CHANGE OF ADDRESS AND RENEWAL ORDERS are to be sent to: Orthodox Observer, St. Basil's Academy, Garrison, N. Y.; or: Greek Archdiocese, 10 East 79th Street, New York, N. Y.

Please allow one month for changes of address and renewal orders to become effective.

To insure accuracy of changes of address, please include present address together with your new address.

ΕΤΟΣ ΚΑ΄ Ο ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΗΣ ΑΡΙΘ. 419

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ

Συγκέντρωσις πρὸς τιμὴν τοῦ Ἑλληνικοῦ Τύπου. — Τὸ Σπίτι τοῦ Ἑλληνορθοδόξου Ἀμερικανοῦ.

Τὴν 24ην Ἰανουαρίου ἔλαβε χώραν εἰς τὰς αἰθούσας τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς ἐπιτυχὴς συγκέντρωσις πρὸς τιμὴν τοῦ Ἑλληνικοῦ Τύπου. Εἰς τὴν συγκέντρωσιν προσῆλθον ὁ ἀντιπρόσωπος τῆς Ἑλλάδος εἰς τὰ Ἡνωμένα Ἔθνη ἐξοχ. κ. Παλαμᾶς, ὁ Γεν. Πρόξενος τῆς Ἑλλάδος ἐντιμ. κ. Χρ. Ἀξελός, ὁ ἀρχισυντάκτης τοῦ «Ἐθνικοῦ Κήρυκος» κ. Δ. Καραμπᾶτος, ἱερεῖς, ἐκπαιδευτικοί, ἀντιπρόσωποι τοῦ Τύπου καὶ ἀρκετοὶ φίλοι καὶ ὑποστηρικταὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ Τύπου καὶ τῶν Ἑλληνικῶν Γραμμάτων. Τῆς συγκεντρώσεως ἀπουσίαζε λόγῳ ἀσθενείας ὁ Διευθυντὴς τοῦ Γραφείου Ἑλληνικῆς Παιδείας τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς κ. Ν. Βαβούδης. Καθήκοντα εἰσηγητοῦ ἐτέλεσεν ὁ Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπος, ὅστις, μετὰ σύντομον εἰσαγωγήν, ἀνέγνωσε τὰ ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς ἑβδομάδος τῶν Ἑλληνικῶν Γραμμάτων καὶ Τύπου ληφθέντα μηνύματα ἐκ μέρους τοῦ Προέδρου τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως Στρατάρχου Ἀλεξ. Παπάγου, τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ τοῦ Προέδρου τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν.

Ὁ κ. Ξενοφῶν Διαμαντόπουλος, καθηγητὴς τῆς Ἀκαδημίας τοῦ Ἁγίου Βασιλείου, ἦτο ὁ κύριος ὁμιλητὴς τῆς συγκεντρώσεως. Οὗτος μετ' ἐμβριθείας καὶ ἐπιστημονικότητος, ἀλλὰ καὶ λογοτεχνικῆς χάριτος ἀνέλυσε τὸ θέμα «Ἡ Ὁμογένεια καὶ ὁ Ἑλληνικὸς Τύπος».

Εἰς τὴν συγκέντρωσιν ἔλαβε μέρος διὰ μικροῦ μουσικοῦ προγράμματος ἡ χορῳδία τῆς Κοινότητος Jamaica ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τῆς Δίδος Κούλας Τασοπούλου. Εἰς τὸ τέλος ἀπενεμήθησαν διπλώματα πρὸς ἐκλεκτοὺς ἐργάτας τῆς Ἑλληνικῆς Παιδείας. Ἐκ τούτων ἰδιαιτέρας μνείας ἔτυχον οἱ ἐξαιρετικῶς βοηθήσαντες τὴν Ἑλληνικὴν ἐκπαίδευσιν εἰς τὰς Κοινότητας κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος ἱερεῖς Αἰδεσ. Χαράλαμπος Χατζόπουλος ἐκ Lancaster, Pa., καὶ Αἰδεσ. Κ. Τομπάλης ἐκ Richmond, Va.

Κατὰ τὴν εἰσήγησίν του ὁ Σεβασμιώτατος εὗρε τὴν εὐκαιρίαν νὰ παρακαλέσῃ τοὺς ἀντιπροσώπους τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, ἵνα διαβιβάσουν εἰς τὸν Στρατάρχην Παπάγον καὶ τὴν ὑπ' αὐτὸν Κυβέρνησιν τὰς θερμὰς αὐτοῦ καὶ τῆς ὁμογενείας εὐχαριστίας διὰ τὴν γενναιόδωρον πρᾶξιν τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως: (α) Νὰ παραχωρήσῃ εἰς τὴν Ἀρχιεπισκοπὴν Ἀμερικῆς οἰκόπεδον 5,000 τετραγωνικ. πήχεων, εὑρισκόμενον πλησίον τῆς Ριζαρίου Σχολῆς καὶ ἔναντι τοῦ Θεραπευτηρίου «Εὐαγγελισμός», ὅπου θὰ ἀνεγερθῇ τὸ «Σπίτι τοῦ Ἑλληνοαμερικανοῦ Ὀρθοδόξου». Καὶ (β) νὰ ἀναλάβῃ τὴν ὑποχρέωσιν τῆς πληρωμῆς τῶν τελωνειακῶν δασμῶν ὅλων τῶν ὑλικῶν, ποὺ θὰ ἀποσταλοῦν ἐξ Ἀμερικῆς διὰ τὴν ἐπίπλωσιν καὶ συντήρησιν τοῦ ἐν λόγῳ οἰκοδομήματος. Ὡς εἶπεν ὁ Σεβασμιώτατος, τὰ περὶ τῆς ὡραίας ταύτης χειρονομίας τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως διεβίβασεν εἰς αὐτὸν ὁ ἄρτι ἐπιστρέψας ἐξ Ἑλλάδος Διευθυντὴς τοῦ Γραφείου Τύπου καὶ Πληροφοριῶν τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς κ. Νικόλαος Ἡλιόπουλος.

Ἀντιπροσώπευσις εἰς τὰς Κληρικολαϊκάς.

Ἐξ ἀνακοινωθέντος τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς περὶ ἀντιπροσωπεύσεως τῶν Κοινοτήτων εἰς τὰς Κληρικολαϊκὰς ἀποσπῶμεν τὰ κάτωθι:

«Ἡ Ἑλληνικὴ Ἀρχιεπισκοπὴ Ἀμερικῆς Βορείου καὶ Νοτίου ἐπιθυμεῖ διὰ τοῦ παρόντος νὰ ἀνακοινώσῃ πρὸς ἅπαντας τοὺς ἐνδιαφερομένους διὰ τὴν ἐν Ἀμερικῇ Ὁμογένειαν καὶ τὴν ἐν Ἀμερικῇ Ἑλληνικὴν Ὀρθόδοξον Ἐκκλησίαν, ὅτι κατὰ μὲν τὴν 12ην Κληρικολαϊκὴν Συνέλευσιν, τὴν συνελθοῦσαν ἐν Σαβάννᾳ τῆς Γεωργίας τὸν παρελθόντα Ὀκτώβριον, ἀντεπροσωπεύθησαν 112 Κοινότητες. Κατὰ δὲ τὴν 11ην Κληρικολαϊκὴν Συνέλευσιν, τὴν συνελθοῦσαν ἐν Λὸς Ἄντζελες τῆς Καλιφορνίας κατὰ μῆνα Ὀκτώβριον τοῦ 1952, ἀντεπροσωπεύθησαν 82 Κοινότητες. Κατὰ δέ, τέλος, τὴν 10ην Κληρικολαϊκὴν Συνέλευσιν, τὴν συνελθοῦσαν ἐν Σαὶντ Λούϊς τοῦ Μιζοῦρι κατὰ Νοέμβριον τοῦ 1950, ἀντεπροσωπεύθησαν 89 Κοινότητες. Παρατηρεῖ λοιπὸν ὁ ἀναγνώστης, ὅτι κατὰ τὰς τρεῖς τελευταίας Κληρικολαϊκὰς Συνελεύσεις τὰς συνελθούσας τὸ 1950, τὸ 1952 καὶ τὸ 1954, ἐκείνη ἡ ὁποία συνεκέντρωσε περισσοτέρους ἀντιπροσώπους ἦτο ἡ τελευταία, ἡ τῆς Σαβάννας.»

Ἀπάντησις εἰς ψευδολογίας.

Ἐκ τῶν Γραφείων τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς ἀνεκοινώθησαν τὴν 30ὴν Δεκεμβρίου 1954 τὰ ἑξῆς εἰς ἀπάντησιν ἄρθρου δημοσιευθέντος εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 219-220 τεῦχος τῆς «Ἁγιορειτικῆς Βιβλιοθήκης», ὑπογραφομένου δὲ ὑπὸ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Κορυτσᾶς Κου Εὐλογίου:

«Εἰς τὸ ὑπ' ἀριθμὸν 219-220 τεῦχος τῆς «Ἁγιορειτικῆς Βιβλιοθήκης» καὶ ἐν κυρίῳ ἄρθρῳ, ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Κορυτσᾶς Κος Εὐλόγιος, γράφων περὶ τοῦ Συνεδρίου τοῦ Ἐβανστον, λέγει μεταξὺ ἄλλων: «Εἰς τὸ πρῶτον ἄρθρον μας ἐγράψαμεν διὰ τὴν «παγιδευθεῖσαν Ἐκκλησίαν» πῶς ἀσυναισθήτως, ἀλλὰ καὶ πομπωδῶς παρεσύρθησαν οἱ Ὀρθόδοξοι ἀντιπρόσωποι εἰς τὴν ἀπατηλὴν ἕνωσιν, ἧς ἀποτέλεσμα ὑπῆρξεν ἡ εἴδησις, ἣν

ἔλαβε μετ' ὀλίγας ἡμέρας ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀμερικῆς Κος Μιχαήλ, ὅτι δύο Ἑλληνικαὶ Ὀρθόδοξοι Κοινότητες ἐκήρυξαν ἐπισήμως τὴν ἕνωσιν καὶ συνελειτούργησαν μετὰ Προτεσταντῶν».

Διαψεύδεται μὲ τὸν κατηγορηματικώτερον τρόπον ἡ πληροφορία αὕτη, ἣν ἰσχυρίζεται ὅτι ἔχει ὁ Σεβασμ. Εὐλόγιος. Προκαλεῖται δὲ καὶ προσκαλεῖται οὗτος, ὅπως δημοσίᾳ ἀναφέρῃ τὰ ὀνόματα τῶν δύο τούτων Κοινοτήτων, αἵτινες δῆθεν ἠνώθησαν μετὰ τῶν Προτεσταντῶν, καὶ ἐκφράζεται βαθυτάτη λύπη διότι Ἀρχιερεύς, προβεβηκὼς τὴν ἡλικίαν, μετὰ τοσαύτης εὐκολίας ἀνέγραψε πληροφορίαν ἀντεθνικήν, ἀντορθόδοξον, ἀντιχριστιανικήν, ἀναληθῆ καὶ ἀσύστατον ὡς ἡ ἀνωτέρω, ὡς καὶ τὰ ἄλλα τὰ ἀσύστατα, τὰ φαντασιώδη καὶ τὰ ἐφάρματα, τὰ ὁποῖα περιέχει τόσον τὸ προηγούμενον ἄρθρον αὐτοῦ, ὅσον καὶ τὸ ἐν τῷ τελευταίῳ τεύχει τῆς «Ἁγιορειτικῆς Βιβλιοθήκης».

Τὸ Δεκαδολλάριον.

Εἰς ὅλας τὰς Κοινότητας ἐκοινοποιήθησαν αἱ ἀποφάσεις τῆς 12ης Κληρικολαϊκῆς περὶ τοῦ Δεκαδολλαρίου. Αἱ κοινοποιήσεις συνωδεύθησαν ὑπὸ ἐγκυκλίου τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς, εἰς τὴν ὁποίαν ἀναφέρονται μεταξὺ ἄλλων τὰ ἑξῆς:

«Ἡ ἀπόφασις τῆς συγχωνεύσεως τοῦ Δεκαδολλαρίου μετὰ τῆς συνδρομῆς πρὸς τὴν Κοινότητα εἶναι σαφὴς καὶ δὲν νομίζομεν, ὅτι ἀπαιτεῖται ἑρμηνεία τῆς ἀποφάσεως ταύτης. Εἶναι δὲ ἡ ἀπόφασις αὕτη τῆς 12ης Κληρικολαϊκῆς Συνελεύσεως ἱστορική, διότι θεμελιώνεται ἡ οἰκονομικὴ ἐνίσχυσις τῆς Ἐκκλησίας μας καὶ ἀναγνωρίζεται παρ' ὅλων ἡ σπουδαιότης τῆς οἰκονομικῆς εὐρωστίας τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν διὰ τὴν ἐπιτέλεσιν τῶν ἱερῶν αὐτῆς σκοπῶν.

«Λόγῳ τῆς σπουδαιότητος τῶν ἀποφάσεων τούτων, παρακαλοῦμεν, ὅπως: (1) Ἀναγνωσθῶσιν αἱ ἀποφάσεις αὗται ἐπ' Ἐκκλησίας καὶ γίνῃ σχετικὴ ἐπεξήγησις εἰς τοὺς χριστιανοὺς περὶ τῆς σπουδαιότητος αὐτῶν. (2) Γίνωσιν ἀντίγραφα καὶ ἀποσταλῶσιν εἰς ὅλα τὰ μέλη τῆς Κοινότητος διὰ σχετικῆς ἐπεξηγηματικῆς ἐπιστολῆς. (3) Ἀναρτηθοῦν εἰς τὸν νάρθηκα τῆς Ἐκκλησίας μονίμως πρὸς καθοδήγησιν τῶν χριστιανῶν. (4) Εἰσπράττηται τὸ Δεκαδολλάριον ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1955, ὡς μία ὑποχρέωσις, ὡς συνδρομὴ δηλονότι τῆς Κοινότητος, χωρὶς νὰ γίνηται διάκρισις μεταξὺ Δεκαδολλαρίου καὶ συνδρομῆς τῆς Κοινότητος. Κάθε μέλος καταβάλλον τὴν συνδρομήν του θὰ ἐφοδιάζεται μὲ τὴν σχετικὴν ἀπόδειξιν καὶ μὲ τὸ Δελτίον τοῦ Δεκαδολλαρίου ταυτοχρόνως».

Αἱ Χοροεσπερίδες.

Δι' ἐγκυκλίου τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς εἰδοποιήθησαν οἱ Ἱερατικοὶ Προϊστάμενοι καὶ τὰ Διοικητικὰ Συμβούλια τῶν Κοινοτήτων Νέας Ὑόρκης καὶ Μείζονος Σικάγου, ὅπως λάβουν ὅλα τὰ ἀπαραίτητα μέτρα πρὸς αὐστηρὰν τήρησιν τοῦ 15ου ἄρθρου τοῦ Κανονισμοῦ περὶ Ναῶν καὶ Κοινοτήτων τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς, τὸ ὁποῖον ἀναφέρει ὅτι τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον ἑκάστου Ναοῦ «φροντίζει ὅπως μὴ γίνωνται χοροεσπερίδες εἰς τὰς κοινοτικὰς αἰθούσας κατὰ τὰ Σαββατόβραδα ἢ κατὰ τὰς παραμονὰς θρησκευτικῶν ἑορτῶν».

Θρακικὸν Κέντρον Ἑλλάδος.

Τὸ ἐν Ἀθήναις Θρακικὸν Κέντρον, προτιθέμενον νὰ τιμήσῃ τὴν μνήμην τοῦ ἀειμνήστου Μητροπολίτου Θυατείρων Κυροῦ Γερμανοῦ, Ἐξάρχου Δυτικῆς καὶ Κεντρώας Εὐρώπης γενομένου ἐπὶ μακρὰ ἔτη καὶ Διευθυντοῦ τῆς κατὰ Χάλκην Θεολογικῆς Σχολῆς χρηματίσαντος ἀπὸ τοῦ 1907 μέχρι τοῦ 1922, ἀπηυθύνθη εἰς τὸν Σεβασμιώτατον Κον Μιχαὴλ καὶ ἐζήτησε πληροφορίας περὶ τοῦ ἐκλεκτοῦ τούτου Ἱεράρχου. Εἰς τὴν ἀπάντησίν του ὁ Σεβασμιώτατος δίδει πολύτιμα στοιχεῖα περὶ τῆς φυσιογνωμίας τοῦ σοφοῦ Ἱεράρχου, μετὰ τοῦ ὁποίου στενῶς συνειργάσθη καὶ βαθέως συνεδέθη. Ἐλπίζομεν εἰς κατάλληλον ἐποχὴν νὰ δημοσιεύσωμεν μέρος τῶν στοιχείων τούτων.

Ἐγκατάστασις Ἐπισκοπικοῦ Οἴκου ἐν Pittsburgh, Pa.

Προσεκλήθησαν ὑπὸ τοῦ Σεβασμιωτάτου οἱ Ἱερεῖς καὶ τὰ Διοικητικὰ Συμβούλια τῶν Κοινοτήτων τῆς 6ης Ἐπισκοπικῆς Περιφερείας νὰ προσέλθουν τὴν 17ην Φεβρουαρίου εἰς τὴν κοινοτικὴν αἴθουσαν τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Νικολάου Pittsburgh καὶ συζητήσουν ὑπὸ τὴν προεδρίαν αὐτοῦ ἐπὶ θεμάτων, τὰ ὁποῖα ἀπησχόλησαν τὴν 12ην Κληρικολαϊκήν, ὡς καὶ ἀφορῶντα τὴν ἐγκατάστασιν Ἐπισκοπικοῦ Οἴκου ἐν Pittsburgh, Pa. Ἡ συνεδρίασις θὰ ἔχῃ τὸν χαρακτῆρα περιφερειακῆς Κληρικολαϊκῆς Συνελεύσεως καὶ θὰ διαρκέσῃ ἀπὸ τῆς 17ης μέχρι τῆς 19ης Φεβρουαρίου.

Γραφεῖον Πρωτοσυγγελίας Διορισμοὶ Ἱερέων.

—Ὁ Αἰδ. Ἀντώνιος Σαρρῆς διωρίσθη ἱερατικὸς προϊστάμενος τῆς Κοινότητος Decatur, Ill.

—Ὁ Πανοσ. Ἀρχιμ. Φιλόθεος Ἀχλαδᾶς εἰς Webster, Mass.

—Ὁ Αἰδ. Ἰωακεὶμ Βαλασιάδης εἰς Biddeford, Me.

—Ὁ Αἰδ. Γεώργιος Δημητρακόπουλος εἰς Bridgeport, Conn.

—Ὁ Αἰδ. Καλλίνικος Χατζηλάμπρου εἰς Norwich, Conn.

Ἵδρυσις Νέας Κοινότητος.

Οἱ Ἑλληνορθόδοξοι Χριστιανοὶ τῆς πόλεως Campbell, Ohio, ἵδρυσαν Κοινότητα. Ἐντὸς ὀλίγου περατοῦται ὁ ἀνεγειρόμενος ὡραῖος καὶ εὐρύχωρος ναός των. Ἡ νεοϊδρυθεῖσα Κοινότης διατηρεῖ ἀπὸ ἐτῶν ἀπογευματινὸν σχολεῖον ἐξ 80 μαθητῶν ὡς καὶ Κατηχητικὸν τοιοῦτον. Πρόεδρος καὶ ψυχὴ τῆς ὅλης κινήσεως εἶναι ὁ ἐκ τῆς νέας γενεᾶς ἰατρὸς κ. Γ. Σπύρτος.

Μικτὸν Συμβούλιον.

Τὴν 20ὴν Ἰανουαρίου, ἡμέραν Πέμπτην καὶ ὥραν 5ην μ. μ., συνῆλθον εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Σεβασμιωτάτου τὰ μέλη τοῦ Μικτοῦ Συμβουλίου καὶ συνεζήτησαν ἐπὶ τοῦ Προϋπολογισμοῦ τοῦ ἔτους 1955 καὶ διαφόρων ἄλλων θεμάτων.

ΘΕΟΛΟΓΙΚΗ ΣΧΟΛΗ

Ἀναχωρήσαντος διὰ Κωνσταντινούπολιν τοῦ ἐψηφισμένου Ἐπισκόπου Μελίτης Πανοσιολ. κ. Ἰακώβου Κουκούζη, διωρίσθη ὡς προσωρινὸς Διευθυντὴς τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς ὁ Πανοσιολ. Ἀρχιμανδρίτης Γεράσιμος Παπαδόπουλος. Ὁ σεμνὸς καὶ λίαν μορφωμένος οὗτος κληρικὸς διὰ τοῦ παραδείγματός του, ἀλλὰ καὶ διὰ τῶν διοικητικῶν του ἱκανοτήτων εἴμεθα βέβαιοι ὅτι θὰ προωθήσῃ τὴν μεγάλην προσπάθειαν τῆς Σχολῆς νὰ ἐπιτύχῃ τὴν Ἀκαδημαϊκὴν ὁλοκλήρωσίν της καὶ νὰ τροφοδοτήσῃ τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ἀμερικῆς μὲ ἐργάτας μὲ καλὴν μόρφωσιν, πρακτικὸν νοῦν καὶ ἱεραποστολικὸν ζῆλον.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΓΙΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ

Ἐπ' εὐκαιρίᾳ τοῦ ἑορτασμοῦ τῆς ἑβδομάδος τῶν Ἑλληνικῶν Γραμμάτων καὶ Τύπου αἱ φοιτήτριαι τοῦ Διδασκαλικοῦ Κολλεγίου τῆς Ἀκαδημίας Ἁγίου Βασιλείου μετὰ τοῦ Ἱερατικοῦ Προϊσταμένου, τοῦ Διευθυντοῦ καὶ τῶν Καθηγητῶν αὐτῶν μετέβησαν τὴν Παρασκευήν, 28ην Ἰανουαρίου, εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Ὀρθόδοξον Κοινότητα τοῦ Ἁγίου Ἐλευθερίου Νέας Ὑόρκης. Αἱ φοιτήτριαι τῆς Ἀκαδημίας παρουσίασαν εἰς τὸ πολυπληθὲς ἀκροατήριον τὸ θεατρικὸν ἔργον τοῦ Στεφάνου Δάφνη «Τὸ Πατρικὸ Σπίτι» καὶ ἐτραγούδησαν ὡραῖα Ἑλληνικὰ ἄσματα. Τὴν ἑορτὴν ἐτίμησαν διὰ τῆς παρουσίας των ὁ Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπος, ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Ὀλύμπου Κος Δημήτριος, τὸ προσωπικὸν τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς καὶ πολλοὶ ἐκλεκτοὶ φίλοι τῆς Ἀκαδημίας καὶ τῆς Κοινότητος. Ὁ Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπος καὶ ὁ Διευθυντὴς τῆς Ἀκαδημίας ὡμίλησαν καταλλήλως.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΚΑΤΗΧΗΤΙΚΗΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ

Τὴν 24ην Ἰανουαρίου καὶ ὥραν 3:30 μ.μ. συνῆλθεν ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Σεβασμιωτάτου εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς εἰς τὴν πρώτην αὐτῆς συνεδρίασιν ἡ ἀνασυσταθεῖσα Κεντρικὴ Κατηχητικὴ Ἐπιτροπή. Εἰς τὴν συνεδρίασιν ἦσαν παρόντα τὰ κάτωθι μέλη: Πανοσιολ. Ἀρχιμ. Γερμανὸς Λιαμάδης, Αἰδεσ. Δημήτριος Φράγκος, ὁ Διευθυντὴς τοῦ Γραφείου Κατηχητικῆς Παιδείας Κος Ξενοφῶν Διαμαντόπουλος καὶ οἱ παιδαγωγοὶ Φωκᾶς Ἀγγελᾶτος, Φίλιππος Ἐμμανουὴλ καὶ Ἐμμανουὴλ Χατζηεμμανουήλ.

Κατὰ τὴν συνεδρίασιν αὐτήν: (α) Ἐξελέγη ἀντιπρόεδρος τῆς ἐπιτροπῆς ὁ Πανοσιολ. Ἀρχιμ. Γερμανὸς Λιαμάδης. (β) Ἀπεφασίσθη ὅπως τοῦ λοιποῦ προσκαλῆται εἰς τὰς συνεδριάσεις τῆς ἐπιτροπῆς ὁ Διευθυντὴς τοῦ Γραφείου Ἑλληνικῆς Παιδείας. (γ) Ὑπεβλήθη ἔκθεσις τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Γραφείου Κατηχητικῆς Παιδείας περὶ τοῦ καταρτισμοῦ τῶν ἐπισκοπικῶν κατηχητικῶν ἐπιτροπῶν καὶ λοιπῶν ἐνεργειῶν τοῦ γραφείου. (δ) Ἐνεκρίθησαν σχέδια Κανονισμοῦ Ἐπισκοπικῶν Κατηχητικῶν Ἐπιτροπῶν, Κανονισμοῦ Κοινοτικῶν Κατηχητικῶν Ἐπιτροπῶν καὶ Κανονισμοῦ Κοινοτικῶν Κατηχητικῶν Σχολείων. (ε) Ἀπεφασίσθη νὰ τεθῇ εἰς ἐνέργειαν ἡ ἀπόφασις τῆς 12ης Κληρικολαϊκῆς περὶ τῆς πωλήσεως εἰς τιμὴν κόστους τῶν μέχρι σήμερον παραχωρουμένων δωρεὰν κατηχητικῶν βοηθημάτων τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς. (ζ) Ἐψηφίσθη ὡρισμένον χρηματικὸν ποσὸν διὰ τὴν δημιουργίαν Κατηχητικῆς Βιβλιοθήκης πρὸς χρῆσιν τοῦ Γραφείου Διευθύνσεως Κατηχητικῆς Παιδείας.

ΚΟΙΝΟΤΙΚΑ

MINNEAPOLIS, MINN. —Αἱ τοπικαὶ Ἀμερικανικαὶ ἐφημερίδες τῆς Μιννεαπόλεως ἐδημοσίευσαν μὲ μεγάλους τίτλους τὴν εἴδησιν περὶ τῆς ἀποφάσεως τῶν μελῶν τῆς ἐκεῖ Ἑλληνορθοδόξου Κοινότητος ἀφ' ἑνὸς μὲν νὰ οἰκοδομήσουν κτίριον, τὸ ὁποῖον νὰ ἐνοικιάσουν εἰς μεγάλον ἐμπορικὸν οἶκον, ὥστε νὰ ἐξασφαλίσουν οὕτω σοβαρὸν ἐτήσιον εἰσόδημα, ἀφ' ἑτέρου δὲ νὰ κτίσουν νέον Ναὸν καὶ Κοινοτικὸν Κέντρον εἰς τὸ οἰκόπεδον, τὸ ὁποῖον ἠγόρασαν τελευταίως. Σχετικῶς μὲ τὸ προοδευτικὸν καὶ ρεαλιστικὸν τοῦτο σχέδιον ὁ Ἱερατικὸς Προϊστάμενος τῆς Κοινότητος Αἰδεσ. Πατὴρ Ἀντώνιος Κόνιαρης μᾶς γράφει: «Ἡ Κοινότης μας εἰς τὸ παρὸν οἰκόπεδόν της, τὸ ὁποῖον κεῖται ἀπέναντι τοῦ Sears & Roebeck Co., θὰ κτίσῃ κτίριον ἀξίας $110,-000.00 καὶ θὰ τὸ ἐνοικιάσῃ εἰς τὸ National Tea Co. Τὸ ἐνοίκιον, τὸ ὁποῖον θὰ λαμβάνῃ ἡ Κοινότης ἀπὸ τὸ National Tea Co. κατ' ἔτος, θὰ εἶναι $30,000.00. Τὸ ποσὸν αὐτὸ εἶναι καθαρόν, καθότι τὸ National Tea Co. θὰ πληρώνῃ ὅλα τὰ ἔξοδα τοῦ κτιρίου καὶ τοῦ οἰκοπέδου, π.χ. φόρους, ἀσφάλειαν, νερό, θέρμανσιν κ.τ.λ.. Ἡ Κοινότης ἠγόρασεν ἐπίσης νέον οἰκόπεδον ἐπάνω σὲ μιὰ ἀπὸ τὶς ὡραιότερες λίμνες τῆς πόλεώς μας. Ἡ ἀξία τοῦ οἰκοπέδου εἶναι $70,000.00. Ἐντὸς τοῦ ἔτους θὰ κτισθῇ εἰς τὸ νέον οἰκόπεδον νέος Ναὸς καὶ Κέντρον Νεολαίας ἀξίας $500,000.00».

PITTSBURGH, PA.—Ἡ Ἑλληνικὴ Κοινότης τοῦ Τιμίου Σταυροῦ ἐν Pittsburgh ἐδημιούργησεν εἰδικὸν ταμεῖον πρὸς οἰκοδόμησιν νέου Ναοῦ μετὰ Κοινοτικοῦ Κέντρου, ἔκαμε δὲ ἔκκλησιν εἰς τὰ μέλη της διὰ τὴν ἐνίσχυσιν τοῦ ταμείου αὐτοῦ. Εἰς τὴν ἔκκλησιν ἀναφέρεται ὅτι εὐσεβὲς μέλος τῆς Κοινότητος ἔσπευσε νὰ προσφέρῃ διὰ τὸν σκοπὸν αὐτὸν τὸ ποσὸν τῶν 4,000.00 δολλαρίων.

ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ

ΔΙΔΑΧΑΙ ΟΣΙΩΝ ΠΑΤΕΡΩΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ. Ὑπὸ Ἀρχιμ. Χρυσ. Μουστάκα. Σχῆμα 8ον, σελ. 122. Ἀθῆναι, 1954.

Αὐτὸν τὸν τίτλον φέρει βιβλίον ἀποτελούμενον ἀπὸ 122 σελίδας, μὲ τὸ ὁποῖον πραγματικῶς ἐπλούτισε τὴν πτωχὴν Ἑλληνικὴν ἐποικοδομητικὴν φιλολογίαν ὁ Πανοσ. Ἀρχιμ. Χρυσ. Μουστάκας.

Ἀποτελεῖ πραγματικῶς πνευματικὴν ἀπόλαυσιν τὸ βιβλίον τοῦτο, τὸ ὁποῖον, εἶμαι βέβαιος, θὰ σπεύσουν νὰ ἀποκτήσουν ὅλοι ὅσοι ἔχουν ὡς ἀντικειμενικὸν σκοπὸν τὸν συνειδητὸν Χριστιανισμόν.

Πρόκειται κυρίως περὶ μιᾶς πνευματικῆς Ἀνθολογίας, ποὺ ἀποτελεῖται ἀπὸ τὰ πνευματικώτερα προϊόντα τῶν Πατέρων καὶ Διδασκάλων καὶ διαφόρων Ἁγίων καὶ ἐμπνευσμένων συγγραφέων τῆς ἀρχαίας Ἐκκλησίας.

Ὅλα τὰ θέματα, εἰς τὰ ὁποῖα ἀναφέρονται τὰ ἀποσπάσματα ἀπὸ τοὺς Ἁγίους Πατέρας καὶ Διδασκάλους τῆς Ἐκ-

(Συνέχεια εἰς τὴν 45ην σελίδα)

The Religious Calendar

FEBRUARY						
S	M	T	W	T	F	S
		1	2	3	4	5
6	7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26
27	28					

The following information has been translated from the ecclesiactical book «Ὡρολόγιον», in which the lives of the saints of our Church are recorded.

2nd. The Presentation of our Lord Jesus Christ.

On this day, which is the fortieth day after the birth of Christ, and on which the forty days of the purification of the purest mother were accomplished, the Virgin Mary took her first born son to Jerusalem to present him to the Lord. For it was written in the law of Moses that every first-born boy should be dedicated to God and that a pair of turtledoves or two young pigeons should be offered in sacrifice (Luk. 2:22-24. Exod. 13:2. Levit. 12:6-8).

On that same day and at the same time, guided by the Holy Spirit, the pious and righteous old Simeon was present at the Temple. He had been expecting God's salvation for a long time, and it had been revealed to him by the Holy Ghost that he would not see death before he had seen the Lord's Christ. Simeon saw the Christ Child in the Temple, took him up in his arms and glorified God, chanting the third and last ode of the New Testament: Lord, now lettest Thou Thy servant depart in peace. . . . With great joy he confessed that he was now glad to die, for he had seen the light that would lighten the Gentiles, and the glory of Israel (Luk. 2:25-32).

4th. The Commemoration of our Holy Father Isidore Pelousiotes.

Isidore came from Alexandria; he was a student of Chrysostom. He practiced monasticism in the monastery on the mountain Pelousion, hence he derived the epithet Pelousiotes. Later he became the Abbot of the monastery. He wrote many works, especially letters. Some say that he wrote ten thousand, others three thousand letters full of godly grace and most useful to man. He passed away on the fifth of February in the year 440.

12th. The Commemoration of our Holy Father Meletios, Patriarch of Antioch the Great.

This superb Father came from Melitine, Armenia Minor. He was irreproachable, just, pious, sincere and extremely lenient. In 357 he became Bishop of Sevastia. However, he was removed from his position and left for Berroea of Syria, believed to be today the town of Halep. Later he was called to become the Bishop of Antioch, but soon was exiled by the arian-minded Constantine, son of Constantine the Great. A short time later he was recalled to the same position only to be exiled for the third time by Walens. He survived until the year 381, when during the reign of Theodosios, the Second Ecumenical Synod was assembled in Constantinople. He appeared there and was admired by all, even by the Emperor. However, after a brief illness he passed away. All the bishops present at the Synod mourned him as if he were their own father.

23rd. The Commemoration of the Holy Martyr Polycarpus, Bishop of Smyrna.

This Apostolic and prophetic man, who had a remarkable character, faith and sincerity, was a student of John the Evangelist and the successor of Voukolos (February 6). At the extreme old age of ninety-five, when the fifth persecution of the Christians was taking place during the reign of Marcus Aurelios (the Antonine Philosopher, as he was called), he was arrested by the preconsul of Smyrna. When ordered to blaspheme the name of Christ, he answered: "I have served Him for eighty-six years, and He has never wronged me in any way; how can I blaspheme my king who has saved me?" These words made the tyrant angry and he ordered that Polycarpus be thrown into the fire. In martyrdom the life of Polycarpus was ended in the year 166. Throughout its long course, Eusebius tells us, he taught all he had learned from the Apostles, all that the Church teaches and only those things which are true.

Ο ΕΝ ΑΜΕΡΙΚΗ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΣ ΚΑΙ Η ΔΡΑΣΙΣ ΑΥΤΟΥ. Ἡ ἱστορία τῆς Ἑλληνικῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀμερικῆς Βορείου καὶ Νοτίου. Ὑπὸ Β. Θ. Ζούστη, ληξιάρχου τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς. Σχῆμα 8ον. Σελίδες 414.

Τὸ ὡραῖον καὶ χρήσιμον τοῦτο βιβλίον πωλεῖται ἀντὶ 4ων δολλαρίων. Διὰ νὰ τὸ προμηθευθῆτε γράψατε:

MR. VASILIOS TH. ZOUSTIS
Greek Archdiocese
10 East 79th Street, New York 21, N. Y.

(Βλέπε: Βιβλιοκρισία Φιλ. Δ. Ἐμμανουήλ, σελ. 45)

THE NEW YEAR

By ANDREW P. VANCE
National Chairman, G.O.Y.A.

A radiocast delivered on the program "The Voice of the Archdiocese" over Station WBNX. Date: Sunday, January 9, 1955; time: 2:45 P.M.

THE YEAR 1955 is over a week old as I speak to you today. We have just begun to write on the New Year's pages — there are yet many hours to live and many pages to turn before yet another year — there is so much opportunity ahead for us this year.

A chapter has been closed in our lives — the year 1954. As we step forth on 1955's path, wondering what the year ahead holds for us, we arm ourselves with the experience of our successes and failures of previous years. "This we will do differently this year," "I'll know better next time," "This is something I will start this year" — these are the type of thoughts we have or expressions we use about this time each year.

You know, it's wonderful — each year we're given a chance at a fresh start, in many ways. We are given the impetus to become better human beings — to become better than ourselves, to become as good as we know and feel it is possible for us to be. Here is a clean book — what will *you* write on it this year? Will you repeat your mistakes of the past — will you remain in the same "rut" or will you try to obtain more perfectly the ideal?

When we stop to consider the real reason for all our gaiety New Year's Eve, for our Happy New Year greeting, it is that all man welcomes and celebrates "the second chance." Now that the partying is over and we are sitting at home, we should contemplate the opportunity presented to us and we should resolve to make much of it — and our resolutions should carry with them our sincerity of purpose and our gratitude for being able to make them.

What are the general kind of resolutions which we as Christian Orthodox should consider and should make? Perhaps you might gain some ideas from the following prayer which any Goyan might reasonably have said before going to bed on New Year's Eve, or tonight, or any night of the New Year:

"Dear Lord, I thank you for bringing me through another year — and for giving me the opportunity of living a better life. I promise to do all in my power, and with Your help, to lead a better Christian life — to try and overcome the temptations to which I too often fall prey. I know I will not, and cannot, be perfect, but, dear Lord, I promise to try to be a better, a worthier person.

"I shall endeavor this year to attend Church regularly, to partake of the Eucharist more frequently, to keep in the spirit of Grace through good works, and through participation in the Sacrament of Confession. I shall endeavor, as an Orthodox, to live up to the principles of "The Orthodox Way," to make of Your Word and Your Church a part of my everyday life. By example and by word I shall try to be worthy of being an Orthodox Christian.

"This year I promise to assume more of the responsibilities which I have as a citizen to my country and my community, and, as a member, to my Church Community. I will keep myself informed and I will undertake to do some of the work rather than leaving it always to the overburdened few. I will strive always to be cooperative whether I am on the winning or losing side and will do my best to respect the other person's opinion. I will try to keep my thinking clear, free of personalities.

"I shall try to be a kinder person — charitable to my fellow man in both thought and deed. I will show my parents, my wife, my brothers and sisters, my relatives, and friends the love and appreciation I so deeply feel for them. I will try my best not to hurt them by unkind or rash words spoken in moments of anger — which I hope I shall be able to control better this year — or by disappointing their faith or trust in me.

"I pray that I shall have the strength to resist the urge to take the easy way; I hope I shall have the strength to follow You, my dear Lord, no matter what others might say.

"I am grateful, dear Lord, for the life You have given me, and for the sustenance and inspiration You have given me through my life. I am grateful for my parents, my family, and my friends. I hope that my actions this year will keep Your faith in me, be worthy of the trust and love of my family and friends, and be acceptable in my own eyes. I know I will need Your help to be a better person, dear Lord, and with Your help I will succeed."

On behalf of the Greek Orthodox Youth of America, I would like to take this opportunity to wish you all a Happy and Blessed New Year. And I pray that it will be a Good Year for us all — a Year of Progress toward Peace and the Good Life for our Country, for our Holy Mother, the Greek Orthodox Church here in America, and a Year of Progress for us all in our development. God Bless You — Happy New Year.

Outstanding Religious Books of 1954

By Rev. DEAN TIMOTHY ANDREWS
Librarian, Greek Orthodox Theological School
Brookline, Mass.

THOUSANDS of books find their way into print every year. According to a nation-wide survey sponsored by the Ladies' Home Journal last year, 95% of the American people believe in God. Understandably then, a large number of religious books are printed representing the ideas and beliefs of the more than one thousand denominations here in America.

Analysis has been made of lists of outstanding religious books of 1954 that have been prepared by Public Libraries, Theological Seminaries, leading newspapers such as *The New York Times*, religious magazines such as the *Church Management*, book reviewing periodicals such as the *Saturday Review*, religious book clubs, library magazines and other sources. In short, the writer has made full use of library experience.

A little over one hundred and fifty (150) religious books were found in most book lists consulted. Most of these books were found acceptable to religious groups that were liberal as well as conservative, liturgical and non-liturgical. The list was then narrowed down to sixty books that would be of greater interest to Orthodox Christians. Twenty-one of the sixty books were then starred as first choice.

There will be books in this list to interest Eastern Orthodox Christians in many walks of life — clergymen, seminaries, Sunday School teachers, parents, high school and college students—in short, all who are interested in their spiritual welfare and peace of soul.

Conduct of Life and Inspirational Reading

1. BENNETT, JOHN C. *Christian Values and Economic Life.* Harper. $3.50.

*2. BONNELL, JOHN S. *The Practice and Power of Prayer.* Westminster. $1.50.

*3. CHILD'S MARQUIS W. etc. *Ethics in a Business Society.* Harper. $2.75; also pocket ed.

*4. ELMQUIST, R. M. *Treasury of Religious Inspiration.* McGraw. $4.00.

5. IKIN, A. GRAHAM *Life, Faith and Prayer.* Oxford. (Tension between science and religion)

6. KKUTCH, JOSEPH W. *The Measure of Men.* Bobbs-Merrill. $3.50. (An appraisal of modern civilization)

7. LARGE, JOHN ELLIS *Thing of These Things.* Harper. $1.75.

*8. LATOURETTE, KENNETH S. *The Christian World Mission in Our Day.* Harper. 2.50.

9. LONG, EDWARD L. *Conscience and Compromise: An Approach to Protestant Casuistry.* Westminster. $3.00. (Are we Christians on Sunday and pagans on Monday?)

10. LUCCOCK, ROBERT E. *If God Be for Us.* Harper.

11. MURROW, EDWARD R. *This I Believe.* Simon & Schuster. $3.00.

*12. TILLICH, PAUL *Love, Power, and Justice: Ontological Analyses of Ethical Applications.* Oxford.

Comparative Religion

1. BIVORT, DE LA SAUDEE, J. DE *God, Man and the Universe: A Christian Answer to Modern Materialism.* P. J. Kennedy. $7.50. (A Roman Catholic viewpoint)

2. CAMERON, RICHARD M. *The Rise of Methodism: A Source Book.* Philosophical Library. $4.75.

*3. FORMAN, HENRY J. *Truth Is One.* Harper. $5.00. (World's religions in pictures and text)

*4. KING, WINSTON L. *Introduction to Religion.* Harper. $6.00.

*5. MAYER, F. E. *The Religious Bodies of America.* Concordia Pub. $8.50.

*6. ROUSE, KUTH and NEILL, ST. *A History of the Ecumenical Movement,* 1517-1948. SPCK.

*7. WORLD COUNCIL OF CHURCHES 2nd Assembly, Evanston, Ill. *The Christian Hope and the Task of the Church.* Harper.

The Bible

*1. BECK, DWIGHT M. *Through the Gospel of Jesus.* Harper. $3.75.

2. BOUQUET, A. C. *Everyday Life in New Testament Times.* Scribners.

*3. DANIEL-ROPS, HENRY *Jesus and His Times.* Dutton. $5.00.

*4. HARKNESS, GEORGIA *Toward Understanding the Bible.* Scribners.

*5. HERKLOTS, H. G. G. *How Our Bible Came to Us.* Oxford. $3.50.

*6. LYNIP, RYLLIS G. *Great Ideas of the Bible; Outlined for Moderns.* Harpers. $2.75.

*7. *The Septuagint Bible.* Falcon Wing Press, Indian Hills, Colo. $6.50. (One of the most recent English translations of the Old Testament our Church uses)

Preaching

*1. BLACKWOOD, ANDREW W. *Biographical Preaching for Today.* Abingdon. $3.50.

*2. BOWIE, WALTER R. *Preaching.* Abingdon.

3. CLELAND, JAMES *The True and Living Word.* Scribners. $2.50.

*4. LUCCOCK, HALFORD E. *Communicating the Gospel.* Harper.

5. MCLELLAN, DAVID A. *Pastoral Preaching.* Westminter. $2.50.

6. RUBY, LIONEL *The Art of Making Sense.* Lippincott. $3.75.

Pastoral Work

1. IRION, PAUL E. *The Funeral of the Mourners: Pastoral Care of the Bereaved.* Abingdon.

2. OUTLER, ALBERT C. *Psychotherapy and the Christian Message.* Harper. $3.50.

*3. OVERSTREET, H. and B. *The Mind Alive.* Norton. $3.75.

*4. PIKE, JAMES A. *If You Marry Outside Your Faith.* Harper. $2.50.

The Eastern Orthodox Church

Its Beliefs and Practices

1. A. KOKKINAKIS, Bishop of Elaia *The Akathist Hymn;* the original text with a translation and introduction. G.O.Y.A. of Los Angeles.

2. BAYNES, NORMAN *Byzantine Studies and Other Essays.* John de Graff. $6.50.

3. BERDIAEV, NICHOLAS *Truth and Revelation.* Translated by R. M. French. Harper. $2.50.

4. LOWRIE, DONALD *Saint Sergius in Paris;* First 25 years in the life of the Eastern Orthodox Theological Institute (St. Sergius) in Paris. MacMillan. $2.50.

5. BISHOP FAN S. NOLI *Eastern Orthodox Catechism.* The Author, 26 Blagden St., Boston, Mass. $2.00.

6. BISHOP FAN S. NOLI *Eastern Orthodox Pocket Prayer Book.* The Author, above. $3.00.

7. BISHOP FAN S. NOLI *Eastern Orthodox Hymnal.* The Author, above. $5.00.

8. BISHOP FAN S. NOLI *Eastern Orthodox Prayer Book.* The Author, above. $5.00.

9. SOPHOCLES, REV. DR. S. M. *The Litrurgy of the Orthodox Church.* Damaskos. Athens, Gr.

10. SOROKA, REV. LEONID and STAN W. CARLSON *Faith of Our Fathers; the Eastern Orthodox Religion.* Olympic Press, Minneapolis, Minn. $2.50.

11. ABRAMTSOV, REV. D. F. comp. *An Abridged Euchologion.* Philadelphia, Pa., Orthodox Catholic Literature Ass'n. $3.00

NOTE: All books under the topic "Eastern Orthodox Church" should be considered as starred for Eastern Orthodox Christians.

Some series of note are coming out. One of them, "The Interpreter's Bible," published by Abingdon Press for $3.75 per volume, has kept the high scholarship of the first volumes. It is well worth looking into.

A Supplementary List of Significant Non-Religious Books

1. HILL, NORMAN L. *Contemporary World Politics.* Harper. $6.00.

2. BARZUN, JACQUES *God's Country and Mine.* Little. $5.00.

3. HALLGARTEN, GEORGE W. F. *Why Dictators? The Causes and Forms of Tyrannical Rule Since 600 B. C.* MacMillan. $5.50.

4. ARON, RAYMOND *The Century of Total War.* Doubleday. $5.00.

5. DEWITT, NORMAN W. *Epicurus and His Philosophy.* Univ. of Minn. $6.00.

6. GOLOB, EUGENE OWEN *The "Isms"; a History and Evaluation.* Harper. $6.00.

7. ROBINSON, CHARLES ALEX. *The Spring of Civilization; Periclean Athens.* Dutton. $7.50.

8. ST. JOHN, ROBERT *Through Malan's Africa.* Doubleday. $3.95.

9. *Is the Common Man Too Common?* An informal survey of our cultural resources and what we are doing about them by Joseph Wood Krutch and others. Univ. of Oklahoma. $2.75.

10. LYNES, RUSSELL *The Tastemakers.* Harpers. $5. (The history of American popular taste in drink, toothpaste, reading, etc.)

11. CANHAM, ERWIN D. *New Frontiers for Freedom.* Longmansm. $2.25.

12. FERGUSON, GEORGE W. *Signs and Symbols of Christian Art.* Oxford. $10.00.

* * *

This list of sixty books can serve as a checklist for this year's reading. If any of the titles seem to interest you, drop in on your nearest public library. If the library doesn't have the book you want, ask for a book review digest of it. Remember, that many books are worth reading once or twice, but not necessarily worth owning. Further, our personal book budget can never be as large as a public library or a college library. Another observation that is pertinent at this time because of comments implied or explicit, is that no list of outstanding books of a given year can ever include every subject of interest. For that reason, we need to go back through the years until we find the best book in the subject. Let's not settle for the second or third best. The best isn't always the latest.

An attempt will be made to issue annually a list of outstanding religious books. Please do not hesitate to write to the author of this article for names of books. In his capacity as Librarian of the Seminary, Reading Consultant of the Archdiocese and parish priest in Ipswich, Mass., he will be only too glad to answer questions regarding specific topics.

More scholarly books will be added to this list along with annotations in an article in the issue of the Greek Orthodox Theological Review, which will be published by the Brookline Seminary in March.

Practicing Your Mission Effectively

By Rev. PHILEMON PAYIATIS
Dayton, Ohio

1. Many are the problems encountered today by a Greek Orthodox priest. In his responsible position to which he has been assigned through the Bishop's ordainment, in addition to his firm belief and keen interest, he must possess the necessary equipment to fulfill his duties. He must further bring forth to his every method and means directed toward the success of his mission.

Possessing a firm belief in the above and at the request of the Editor of the *Orthodox Observer*, there are cited a number of examples, obtained from the study of promotional means used by other Christian Churches, the adoption of which has aided many of our priests immeasurably in the accomplishment of their mission.

Birthday Cards

2. Every Priest should have a special file in his office, containing the names of all the children of the community, boys and girls, from the age of 0 to 16 years, together with the day, month and year of birth. This way, birthday cards can be sent out to each child. This gesture not only gives satisfaction to the parents but, more so, inspires the children because they have received birthday congratulations from their priest. "**Birthday Greetings from your Pastor.** Your pastor wants you to know that his prayers are with you on your Birthday and he hopes that the year ahead may be filled with the richest of spiritual blessings and happiness. May God's richest blessings be upon you."

See You in Church Next Sunday

3. Naturally, in the very large communities it is impossible for the priest to keep a record of who attends church regularly. In the smaller communities, though, where the priest notices and knows who is missing from church, he can send out special post-cards, which will contain the following message: "We missed you last Sunday. We need you — you need us. See you in church next Sunday." These post-cards should be sent out in the middle of the week. Thus, in this way, the members of the community feel that their absence from church was noticed.

The Weekly Bulletin

4. Many communities publish expensive monthly magazines in which they print various articles, encyclicals and community news. These monthly publications are good, but they do not serve their purpose entirely. First, the members of the community have already heard the encyclicals from the pulpit; and second, the community news is old. In this case, a weekly bulletin should be mimeographed and passed out every Sunday following the Divine Liturgy. In this bulletin should be written a religious message, community news and the weekly program of the community (Divine Service, meetings, different affairs, etc.).

Use the Local Newspaper

5. Many of us think that the announcements given from the pulpit or the letetrs which are mailed to the community members are enough to secure good attendance to the special services, in honor of guests or different gatherings. This is definitely the wrong idea because, first of all, many members do not attend church and others do not take time to read the letters which are sent to the homes. For this reason, it is necessary to print these announcements in the American newspapers of our city. In this way, not only do we give more validity to the announcement, but we also show the American people the work of the Greek Orthodox Communities.

Christmas Message

6. Most priests, in general, send Christmas cards to their friends and members of the community. Quite often though, on these Christmas cards appear pictures of family groups and again others convey a short Chirstmas message on the bottom of the program for the Holy Services which is sent out by the church. It is most appropriate for the priest to send to all his members a Christmas message in a special envelope, in which, together with the Christmas blessings, he will thank his members for the close cooperation shown to him throughout the entire year.

. . . Fisher of the men Thou savest, — the sacred fishes that were in the sea of vice, — Thou, by a sweet life, takest them away from the hostile waves. . . .

CLEMENT OF ALEXANDRIA

ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣ ΛΕΒΕΝΤΗΣ

Τὴν 7ην Ἰανουαρίου 1955 ἐκηδεύθη ἐν Γαστώνῃ τῆς Βορείου Καρολίνας ὁ ὅλως αἰφνιδίως καὶ ἀπροσδοκήτως ἀπελθὼν τοῦ κόσμου τούτου Παρασκευᾶς Λεβέντης, ἐκ τῶν ἐπιλέκτων μελῶν τῆς Κοινότητος Τσάρλεστον Νοτίου Καρολίνας. Ὁ Παρασκευᾶς Λεβέντης ἦτο ἐπιχειρηματίας ἐξαιρετικῶν ἱκανοτήτων, ἐκ τῶν πλέον δυναμικῶν τέκνων τοῦ ἀποδήμου Ἑλληνισμοῦ, ἔτι δὲ ἀφωσιωμένον καὶ «ζῶν» τέκνον τῆς Ἐκκλησίας. Ἡ ἐκ τοῦ κόσμου τούτου ἐκδημία του ἀφήνει δυσαναπλήρωτον κενόν, ὄχι μόνον εἰς τὰς τάξεις τῶν Ἑλλήνων ἐπιχειρηματιῶν τῶν Νοτίων Πολιτειῶν τῆς χώρας ταύτης, ἀλλὰ καὶ εἰς τὰς τάξεις τῶν δραστηρίων ἐργατῶν τῶν ἐθνικοθρησκευτικῶν μας ἰδεωδῶν.

Εἰς τὴν κηδείαν τοῦ ἐξ Ἀραχώβης καταγομένου ἐκλεκτοῦ τούτου Ἑλληνοαμερικανοῦ, ἥτις ἐψάλη εἰς τὸ Παρεκκλήσιον τοῦ Πάρκου Καρυῶν Γαστώνης, ἔλαβε μέρος ὁ πρὸς τοῦτο μεταβὰς ἐκεῖ Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος κ. Μιχαήλ, ὅστις καὶ ἐξεφώνησε τὸν ἐπικήδειον.

Ἐκ τοῦ τόσον συγκινητικοῦ ἀλλὰ καὶ βαθυστοχάστου λόγου τούτου τοῦ Σεβασμιωτάτου ἐκλέγομεν καὶ δημοσιεύομεν κατωτέρω μερικὰ ἀποσπάσματα, διὰ τῶν ὁποίων ἡ σπανία φυσιογνωμία καὶ αἱ ἀρεταὶ τοῦ θανόντος εἰκονίζονται, ἀλλὰ καὶ ἡ περὶ τοῦ μέλλοντος ἐλπὶς τῶν χριστιανῶν μὲ σαφήνειαν διδάσκεται.

Σπανία φυσιογνωμία

«Θερμοτάτας καὶ ὁλοψύχους ἀνεπέμψαμεν εὐχὰς ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ τόσον αἰφνιδίως καὶ τόσον ἀπροσδοκήτως ἀπελθόντος ἐκ τοῦ παρόντος κόσμου εἰς τὴν αἰωνίαν πατρίδα ὅλων μας Παρασκευᾶ Λεβέντη. Κύριος ὁ Θεὸς ἀναπαῦσαι τὴν ἀγαθήν, τὴν χριστιανικήν, τὴν ἀθῴαν καὶ καθαρὰν ψυχήν του ἐν χώρᾳ ζώντων καὶ σκηναῖς δικαίων καὶ ἁγίων.

«Καὶ πρέπει νὰ εἴμεθα βέβαιοι, ὅτι θὰ γίνῃ τοῦτο, διότι ὁ ἀείμνηστος, λίαν ἡμῖν ἀγαπητὸς ἀδελφός, ὑπῆρξε τῷ ὄντι μία σπανία φυσιογνωμία ἐργατικότητος, τιμιότητος, πίστεως εἰς τὸν Θεὸν καὶ ἀφοσιώσεως εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, τὰ πάτρια καὶ τὰς παραδόσεις καὶ πανθομολογουμένης ἀγαθότητος, εὐπροσηγορίας καὶ καλωσύνης».

Ἡ ἐργατικότης του

«Ἀναμφιβόλως ἦτο παροιμιώδης ἡ ἐργατικότης του, ἕνεκα τῆς ὁποίας δύναταί τις νά εἴπῃ ὅτι τόσον προώρως καὶ τόσον αἰφνιδίως ἀνεχώρησεν ἀπὸ κοντά μας. Ἦλθεν εἰς αὐτὴν τὴν εὐλογημένην καὶ μεγάλην χώραν ἔχων ὡς μόνα καὶ πολύτιμα ἐφόδια τὴν ἐργατικότητα, τὴν τιμιότητα, τὴν εἰλικρίνειαν, τὴν εὐθύτητα καὶ τὴν ὁλόψυχον ἀφοσίωσίν του εἰς τὸν Θεὸν καὶ τὴν Ὀρθόδοξόν μας Ἐκκλησίαν. Καὶ χάρις εἰς αὐτὰς τὰς μεγάλας ἀρετάς του κατώρθωσε, σήμερον ὁπότε δὲν εἶναι μεθ' ἡμῶν, νὰ ἀφήσῃ ὄπισθέν του ἐπιχείρησιν ἀκμάζουσαν, ἀνθοῦσαν καὶ εὐημεροῦσαν καὶ ὄνομα ἐμπορικὸν τιμώμενον καὶ μετὰ σεβασμοῦ ἀναφερόμενον καὶ ἀπὸ τὴν ἀγαπητήν μας ὁμογένειαν καὶ ἀπὸ τοὺς ἑτεροδόξους ἀδελφούς μας Ἀμερικανούς».

Ὁ τετιμημένος Πρόεδρος

«Ἤθελε καὶ ἐπόθει καὶ εἶχεν ὡς ὄνειρόν του νὰ ἀποκτήσῃ ἡ Κοινότης του, τῆς ὁποίας ὑπῆρξεν ὁ τετιμημένος πρόεδρος ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν, ἕνα ἀπὸ τοὺς καλλιτέρους ναοὺς τῆς ἐν Ἀμερικῇ ὁμογενείας. Καὶ τὸ κατώρθωσε καὶ τὸ ἐπέτυχε.

«Πάντοτε θὰ ἐνθυμοῦμαι καὶ ποτὲ δὲν θὰ λησμονήσω μὲ πόσην ἐμπιστοσύνην εἶχεν ἔλθει εἰς τὴν Ἀρχιεπισκοπήν, κατὰ τὴν πρώτην φορὰν κατὰ τὴν ὁποίαν εἶχον τὸ μέγα εὐτύχημα νὰ γνωρίσω τὴν ὡραίαν καὶ εὐγενῆ καὶ εὐσεβῆ ψυχήν του, καὶ μοῦ παρουσίασε τὰ σχέδια τοῦ ναοῦ, τὸν ὁποῖον ἡ Κοινότης τοῦ Charleston, ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν του, ἐσκέπτετο νὰ ἀνεγείρῃ. Θὰ ἀκολουθήσωμεν, μοῦ εἶπε τότε — τὸ ἐνθυμοῦμαι πάντοτε καὶ δὲν θὰ τὸ λησμονήσω ποτὲ — θὰ ἀκολουθήσωμεν τὰς ὑποδείξεις τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς διὰ νὰ ἀποκτήσωμεν ναὸν ἀντάξιον τοῦ μεγαλείου τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας μας, ναὸν ὁ ὁποῖος καὶ ἀρχιτεκτονικῶς, ἔσωθεν καὶ ἔξωθεν, νὰ εἶναι τέλειος καὶ νὰ ἔχῃ τὰς ὡραιοτέρας εἰκόνας καὶ τὴν πλέον ἐπιτυχῆ ἀκουστικήν.

«Πόσον καλλίτεροι, ἀγαπητοί μου, καὶ πόσον ὡραιότεροι ἀπὸ πάσης ἀπόψεως θὰ ἦσαν οἱ ναοί μας ἐδῶ εἰς τὴν Ἀμερικήν, ἂν ὅλοι οἱ Κοινοτάρχαι ἠκολούθουν καὶ ἐμιμοῦντο τὸ παράδειγμα τοῦ μεγάλου χριστιανοῦ Παρασκευᾶ Λεβέντη».

Ὁ εὐσεβὴς οἰκογενειάρχης

«Αὐτὰς τὰς ἀρχὰς τῆς ἀφοσιώσεως καὶ τῆς προσηλώσεώς του εἰς τὰ ἱερὰ καὶ τὰ ὅσιά μας, εἰς τὴν Ἐκκλησίαν μας καὶ τὸν Θεὸν τῶν πατέρων ἡμῶν, εἶχε θέσει ὡς θεμέλια καὶ ὡς βάσεις καὶ εἰς τὴν δημιουργίαν τῆς χριστιανικῆς οἰκογενείας του, εἰς τὴν ἀνατροφὴν καὶ τὴν διαπαιδαγώγησιν τῶν ἀγαπητῶν του τέκνων, ἀρρένων καὶ θηλέων, εἰς τὰ ὁποῖα δὲν ἐφρόντισε μόνον νὰ ἀφήσῃ ὑλικὰ ἀγαθά, ἀλλὰ ἐμερίμνησε νὰ τὰ στολίσῃ καὶ ἐφοδιάσῃ καὶ μὲ ὅλας τὰς ὡραίας Χριστιανικὰς καὶ Ἑλληνικὰς ἀρετάς, μὲ τὰς ὁποίας ἦτο στολισμένη καὶ ἡ ὡραία καὶ εὐγενὴς ψυχή του».

Ὁ θάνατος θύρα μεταβάσεως εἰς πληρεστέραν ζωὴν

«Ἀφ' ἧς στιγμῆς, ἀγαπητοί μου, ἀνέστη ὁ Χριστὸς ὁ Σωτὴρ τοῦ κόσμου, καὶ διὰ τοῦ θανάτου Του ἐπάτησε τὸν θάνατον, ὁ θάνατος ἔπαυσε νὰ εἶναι τὸ φόβητρον ποὺ ἦτο πρὸ τῆς ἐπιφανείας τοῦ Χριστοῦ καὶ μετεβλήθη εἰς σκοτεινὴν θύραν καὶ εἰς

ΞΑ ΒΙΒΛΙΑ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 38ης σελίδος)

ησίας, εἶναι τὰ μάλιστα ἐνδιαφέροντα. εὐσεβὴς συγγραφεὺς διὰ νὰ μᾶς προσφερῃ εἰς τὸ συμπαθὲς αὐτὸ τομίδιον τοὺς πνευματικοὺς μαργαρίτας, τοὺς ὁποίους τοῦτο περιέχει, κατέφυγε πρὸς πνευματικὴν ἁλιείαν εἰς τὸν Διονύσιον τὸν Ἀρεοπαγίτην, τὸν Ἱστορικὸν Σωζόμενον, τὸν Ἱερὸν Αὐγουστῖνον, τὸν Ἰωάννην Χρυσόστομον, τὸν Ἰουστῖνον τὸν Φιλόσοφον καὶ Μάρτυρα, τὸν Μέγαν Βασίλειον, τὸν Ἀσκητὴν Νεῖλον καὶ τὸν Μάξιμον τὸν Ὁμολογητήν.

Εἴμεθα πλέον ἢ βέβαιοι, ὅτι θὰ ἐκτιμηθῇ δεόντως ἡ προσπάθεια τοῦ Πανοσ. Ἀρχιμ. Χρ. Μουστάκα καὶ θὰ ἔχῃ καὶ τὸ ἐμπρὸν τοῦτο ἐποικοδομητικὸν βιβλίον, τὸ ὁποῖον μᾶς ἔδωκεν ἡ εὐγενής του ἐρμηνεία καὶ ἡ πνευματική του προαίρεσις, ἡ ζήτησιν, τὴν ὁποίαν ἔχουν καὶ τὰ λοιπὰ πνευματικὰ βιβλία, τὰ ὁποῖα, χάριτι θείᾳ, ἀπό τινος ἤρχισαν πυκνότερον νὰ φανίζωνται καὶ εἰς τὴν γλυκυτάτην μετέρειράν μας.

Τὸ βιβλίον τοῦ Ἀρχιμ. Χρυσοστόμου Μουστάκα φέρει ὡς ἔτος ἐκδόσεως τὸ 1955. Ἐπιθυμοῦμεν νὰ τὸν διαβεβαιώσωμεν, ὅτι δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ προσφέρῃ πολυτιμότερον πρωτοχρονιάτικον δῶρον πρὸς τὸ εὐσεβὲς ἀναγνωστικὸν κοινὸν τῆς Ἑλλάδος. Διὰ τοῦτο δὲ ἐκθύμως συνιστῶντες τὴν ἀπόκτησιν τοῦ βιβλίου τούτου, ἐκφράζομεν ταὐτοχρόνως τὰ ἐγκάρδια συγχαρητήρια ἡμῶν πρὸς τὸν συγγραφέα καὶ τὴν διάπυρον εὐχήν, ὅπως καὶ ἄλλα παραπλήσια βιβλία μᾶς προσφέρῃ.

(Βιβλιοκρισία Σεβ. Ἀρχιεπ. Κου Μιχαὴλ)

⊙ ⊙

ΜΙΑ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΥΣΑ ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΜΕΛΕΤΗ

Ἐξεδόθη πρὸ ἡμερῶν καὶ κυκλοφορεῖ μεταξὺ τῶν ὁμογενῶν μία ὅλως ἐνδιαφέρουσα ἱστορικὴ μελέτη ὑπὸ τὸν τίτλον «Ὁ ἐν Ἀμερικῇ Ἑλληνισμὸς καὶ ἡ δρᾶσις αὐτοῦ. Ἡ ἱστορία τῆς Ἑλληνικῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀμερικῆς». Συγγραφεὺς τῆς μελέτης αὐτῆς, ἡ ὁποία προλογίζεται ὑπὸ τῆς Α.Σ. τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Κου Μιχαήλ, εἶναι ὁ γνωστὸς εἰς τὴν ὁμογένειαν κ. Βασίλειος Ζούστης, τέως διευθυντὴς τοῦ Γραφείου Παιδείας καὶ ἤδη Ληξίαρχος τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς.

Διὰ τῆς ἐκδόσεως αὐτῆς πλουτίζεται σημαντικώτατα τόσον ἡ εἰδικὴ Ἑλληνικὴ βιβλιογραφία σχετικῶς μὲ τὴν ἱστορίαν τοῦ Ἀμερικανικοῦ Ἑλληνισμοῦ, ὅσον καὶ ἡ εὐρυτέρα βιβλιογραφία, ἡ ἀναφερομένη εἰς τὴν ζωὴν τοῦ ἀποδήμου Ἑλληνισμοῦ.

Ἡ ἐξιστόρησις ἄρχεται ἀπὸ τῆς πρώτης ἐγκαταστάσεως τῶν ὀλίγων τότε Ἑλλήνων ἐν Ἀμερικῇ, διὰ νὰ καλύψῃ ἐν συνεχείᾳ καὶ ἐν τῇ μεθοδικῇ της ἀναπτύξει ὅλας τὰς φάσεις καὶ τὰς ἐντόνους ἐκδηλώσεις τῆς πολυμελοῦς σήμερον καὶ ἐπιβλητικῆς Ἑλληνοαμερικανικῆς ὁμάδος. Αἱ πρῶται προσπάθειαι πρὸς συγκρότησιν καὶ ἵδρυσιν κοινοτήτων καὶ ἐκκλησιῶν, ἡ παιδεία, ὁ τύπος, ἱδρύματα καὶ θεσμοί, αἱ κατὰ καιροὺς διενέξεις καὶ αἱ λυπηραὶ τούτων συνέπειαι καὶ ἀτυχεῖς λοξοδρομήσεις, οἱ συνεχεῖς ἀγῶνες πρὸς δημιουργικὴν προσαρμογὴν ἐνταῦθα, ἡ συμμετοχὴ εἰς τὰς ἐθνικὰς περιπετείας τῆς Ἑλλάδος καὶ αἱ κατὰ καιροὺς ἠθικαὶ καὶ ὑλικαὶ πρὸς αὐτὴν προσφοραί, ὅλοι τέλος οἱ συντελεστικοὶ τῆς σημερινῆς ἀναπτύξεως καὶ προόδου παράγοντες ἐξετάζονται συστηματικῶς καὶ μὲ ἔκδηλον ἀντικειμενικότητα.

Τὸ θέμα ὅμως, τὸ ὁποῖον κατέχει τὸ κέντρον τῆς ὅλης ἱστορικῆς μελέτης καὶ τὸ ὁποῖον ἐξετάζεται μετ' ἀναμφισβητήτου ἀρμοδιότητος, εἶναι ἡ ἱστορία καὶ ἡ δρᾶσις τῆς Ἑλληνικῆς Ἀρχιεπισκοπῆς. Πρόσωπα καὶ πράγματα καὶ γεγονότα καὶ καταστάσεις, ἀφορῶντα τὸν ἀνώτατον ἐκκλησιαστικὸν καὶ πνευματικὸν θεσμὸν τοῦ Ἀμερικανικοῦ Ἑλληνισμοῦ μελετῶνται μετ' ἰδιαζούσης προσοχῆς καὶ ἀξιολογοῦνται μὲ χαρακτηριστικὴν εὐαισθησίαν καὶ εὐθυκρισίαν. Πάντα ταῦτα εἶναι ἔκδηλοι ἀρεταὶ τῆς ἱστορικῆς αὐτῆς μελέτης. Ὅντως διὰ μέσου τῶν σελίδων τοῦ πολυτίμου αὐτοῦ πνευματικοῦ πονήματος προβάλλει ὑποβλητικὴ ἡ κοπιώδης καὶ πολλάκις δραματικὴ πορεία καὶ ἀνέλιξις τῆς Ἑλληνορθοδόξου ὁμάδος ἀπὸ τῆς πρώτης διστακτικῆς αὐτῆς ἐκκινήσεως καὶ τῶν ἀποθαρρυντικῶν ἀδυναμιῶν μέχρι τῶν σημερινῶν ἐπιβλητικῶν ἐπιδόσεων καὶ τοῦ ἐλπιδοφόρου προσανατολισμοῦ πρὸς ὅσα εἶναι προσφιλῆ καὶ εἰς τὴν Ἐκκλησίαν καὶ εἰς τὴν Ἀμερικὴν καὶ εἰς τὴν Ἑλλάδα.

Οἱ κληρικοί, οἱ ἐκπαιδευτικοί, οἱ διανοούμενοι, ὅλοι γενικῶς οἱ ρυθμιστικοὶ τῆς ἰδιοτύπου ζωῆς μας παράγοντες θὰ ἀποκτήσουν, εἴμεθα βέβαιοι, τὸ βιβλίον αὐτό, θὰ τὸ ἐκτιμήσουν κατ' ἀξίαν καὶ θὰ ἀντλήσουν ἐξ αὐτοῦ καὶ γνώσεις καὶ ἐμπνεύσεις, διὰ νὰ ὠφεληθοῦν καὶ διὰ νὰ ὠφελήσουν τὴν ὑπόθεσιν τῆς ἀπροσκόπτου καὶ δημιουργικῆς συνεχείας καὶ τῶν καλῶν ἐπιδόσεων τῆς ὁμογενείας. Οἱ ἐπιχειροῦντες μάλιστα νὰ στηρίξουν τὴν παιδευτικήν μας προσπάθειαν καὶ τὴν διαφώτισιν τῶν νέων μας ἐπὶ τῆς ἱστορίας τῆς ὁμογενείας καὶ τῶν ἀξιῶν, αἱ ὁποῖαι ἐγεννήθησαν καθ' ὅλην τὴν ἀνέλιξιν τῆς Ἑλληνοαμερικανικῆς ζωῆς, δύνανται κάλλιστα νὰ ὑπολογίζουν εἰς τὸ ἀποθησαυρισθὲν ὑπὸ τοῦ κ. Ζούστη πολύτιμον ἱστορικὸν ὑλικόν. Πάντες οὗτοι ἔχουν κάθε λόγον νὰ συγχαροῦν εἰλικρινῶς τὸν συγγραφέα, ὅστις ἐλευκάνθη εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς ὁμογενείας καὶ εἰδικώτερον τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς καὶ ὅστις διὰ τῆς μελέτης αὐτῆς κατατάσσεται δικαίως μεταξὺ τῶν ἀξίων Ἑλλήνων ἱστοριογράφων.

Φιλ. Δ. Ἐμμανουὴλ

ράδρομον διὰ τοῦ ὁποίου διερχόμεθα ἐκ τοῦ θανάτου τῆς ζωῆς αὐτῆς εἰς τὴν ζωὴν τὴν πληρεστέραν καὶ τελειοτέραν τῆς αἰωνιότητος. Αὐτὴν τὴν ἀλήθειαν ἐτόνισε πρὸς ἡμᾶς καὶ πρὸ ὀλίγου τόσον ὁ Σωτὴρ ὅταν μᾶς ἔλεγεν, «Ὁ τῶν λόγων μου ἀκούων καὶ πιστεύων τῷ πέμψαντί με ἔχει ζωὴν αἰώνιον καὶ εἰς κρίσιν οὐκ ἔρχεται, ἀλλὰ μεταβέβηκεν ἐκ τοῦ θανάτου εἰς τὴν ζωήν», ὅσον καὶ ὁ Ἀπόστολος, ὅστις μᾶς εἶπε, «Μὴ λυπεῖσθε καθὼς καὶ οἱ λοιποὶ οἱ μὴ ἔχοντες ἐλπίδα. Εἰ γὰρ πιστεύομεν ὅτι Ἰησοῦς ἀπέθανε καὶ ἀνέστη, οὕτω καὶ ὁ Θεὸς τοὺς κοιμηθέντας διὰ τοῦ Ἰησοῦ ἄξει σὺν αὐτῷ». Λέγει δὲ ἀλλαχοῦ ὁ αὐτὸς Ἀπόστολος: «Ἐάν τε γὰρ ζῶμεν, τῷ Κυρίῳ ζῶμεν· ἐάν τε ἀποθνήσκωμεν, τῷ Κυρίῳ ἀποθνήσκομεν. ἐάν τε οὖν ζῶμεν, ἐάν τε ἀποθνήσκωμεν, τοῦ Κυρίου ἐσμέν».

Ὁ Σεβασμιώτατος ἐτελείωσε τὸν λόγον του ὡς ἑξῆς:

«Ἐξ ὀνόματος τῆς Α.Θ. Παναγιότητος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου μας, ὁ ὁποῖος περιέβαλε μὲ τὴν μεγαλειτέραν ἀγάπην καὶ στοργὴν τὸν μεταστάντα, ἐξ ὀνόματος τῆς Ἑλληνικῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀμερικῆς καὶ τοῦ Μικτοῦ Συμβουλίου, τοῦ ὁποίου ὑπῆρξε μέλος ἐπίλεκτον καὶ τετιμημένον ὁ ἀοίδιμος, ἐκφράζω τὴν ὁλόψυχον συμπάθειάν μου πρὸς τὴν εὐσεβῆ του σύζυγον, ἡ ὁποία ὑπῆρξε πιστὴ καὶ ἀφωσιωμένη σύντροφος τοῦ βίου του, καὶ τὰ εὐσεβῆ του τέκνα, εἰς τὰ ὁποῖα εὔχομαι ὅπως μέχρι τοῦδε τοιουτοτρόπως καὶ εἰς τὸ μέλλον ἀκολουθοῦν πάντοτε τὰ βήματα καὶ τὸ παράδειγμα τοῦ πεφιλημένου των πατρός, μὲ τὴν ἀπόλυτον βεβαιότητα ὅτι αὐτὸς εἶναι ὁ δρόμος τῆς τιμῆς, τῆς δόξης καὶ τῆς εὐλογίας τοῦ Θεοῦ, ὁ Ὁποῖος εἴθε νὰ ἀναπαύσῃ ἐν χώρᾳ ζώντων καὶ σκηναῖς ἁγίων καὶ δικαίων τὴν ψυχὴν τοῦ μεταστάντος».

INTERSTATE
MARBLE & GRANITE WORKS

ΔΗΜ. ΒΡΑΧΟΠΟΥΛΟΥ ΚΑΙ ΥΙΩΝ

Γλύπτου Διπλωματούχου τοῦ Ἐθνικοῦ
Μετσοβίου Πολυτεχνείου Ἀθηνῶν

ΕΚΤΕΛΟΥΜΕΝ

Τέμπλα — Ἁγίας Τραπέζας
Ἱερὰς Προθέσεις
Προσκυνητάρια, κλπ.

ΕΚ ΦΥΣΙΚΩΝ ΜΑΡΜΑΡΩΝ

Ἐπίσης καὶ

ΑΠΟΜΙΜΗΣΕΙΣ ΧΡΩΜΑΤΙΣΤΩΝ ΜΑΡΜΑΡΩΝ
ΚΑΙ ΕΚ ΞΥΛΟΥ ΠΟΛΥΤΕΛΕΙΑΣ

Προμηθεύομεν Ἐκκλησιαστικὰ Εἴδη ἐκ τῶν ἐργοστασίων ἀρίστων Βυζαντινολόγων τῆς Ἑλλάδος. Ἐπίσης Ἀγάλματα, Μνημεῖα καὶ Ἀναμνηστικὰς Στήλας, WAR MEMORIALS ἐκ μαρμάρου καὶ γρανίτου.

1259 Flushing Avenue Brooklyn, N. Y.

Τηλ. EV. 6-5479 — Τηλ. Νυκτός: IL. 9-2896

ΑΡΜΟΝΙΚΗ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΚΗ ΥΜΝΩΔΙΑ

Ὑπὸ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ

Πρωτοψάλτου Ἑλλην. Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀμερικῆς

Τὸ Πολύκροτον Μουσικὸν Βιβλίον διὰ κάθε Χορῳδίαν καὶ Οἰκογένειαν

Τετράφωνος — Τρίφωνος — Ὁμόφωνος

GREEK-BYZANTINE LITURGICAL HYMNAL

(Classic Minor, Major and Chromatic Melodies)

ΕΚΔΟΣΙΣ ΤΡΙΤΗ

With the English Phonetic Pronunciation of the Original Greek Language

The only Greek Church Hymnal that has been praised by Dimitri Mitropoulos. It is the only complete choral hymnal in the world which will meet all your church music problems of all Sundays, Holidays and Ceremonies.

Ἐγκεκριμένη ὑπὸ τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς. Ἐπαινεθεῖσα ὑπὸ πασῶν τῶν Ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν.

Πρωτότυπος — 352 σελίδες

Τιμᾶται Χρυσόδετον Πολυτελῶς, μόνον $5.00

Γράψατε: GEORGE ANASTASIOU

7 MELROSE AVE. LANSDOWNE, PA.

TAYLOR & SHAWAH CO.

Manufacturers

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΑ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ
ΑΜΦΙΑ ΚΑΙ ΣΚΕΥΗ

Ecclesiastical Metalware
Repairing and Refinishing of Metals
Gold, Silver, Chrome Plating
Pulpits, Pews, Lecturns, Stained Glass
Complete Ikonostasis
Oil on Canvas Ikons
Vestments
Vestment Materials
Vestment Accessories
Choir Gowns
Beautiful Church Crystal Chandeliers

Ἑλληνικὸν Κατάστημα

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΕΡΖΟΓΛΟΥ, Ἰδιοκτ.

42 East 21st Street, New York 10, N. Y.

Telephone: ALgonquin 4-4460

The only complete Orthodox Church Goods Organization serving the Orthodox Church in America

ΤΑ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΣΑΣ ΕΙΔΗ

ΑΓΙΑΣ ΕΙΚΟΝΑΣ, ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ, ΑΡΤΟΦΟΡΙΑ, ΙΕΡΑ ΕΞΑΠΤΕΡΥΓΑ, ΠΟΛΥΕΛΑΙΟΥΣ, ΜΑΝΟΥΑΛΙΑ ΘΥΜΙΑΤΗΡΙΩΝ, κ.τ.λ.

Ἐπίσης ΚΑΝΔΗΛΑΣ ΣΠΙΤΙΟΥ εἰς διάφορα σχέδια καὶ μεγέθη μὲ λάδι καὶ μὲ ἠλεκτρισμόν, κρεμαστὰ καὶ τῆς τραπέζης, εἰς πολὺ συγκαταβατικὰς τιμάς, ὡς καὶ ΕΙΚΟΝΑΣ ΑΓΙΩΝ εἰς ὅλα τὰ μεγέθη.

Ἀπὸ τὸ ΜΟΝΟΝ ΕΙΔΙΚΟΝ
ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΩΝ ΕΙΔΩΝ

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ ΚΑΙ ΣΙΑΣ

Τὸ ἀρχαιότερον εἰς τὴν Ἀμερικὴν

Ζητήσατε τὸν Κατάλογόν μας. Ἀποστέλλεται δωρεάν. Γράψατε:

PAPAGEORGE JEWELRY CO.

Between 38th and 39th Streets

584 EIGHTH AVENUE
NEW YORK 18, N. Y.
Tel. WIsconsin 7-6071

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ "Ο ΚΟΣΜΟΣ"

ΤΟ ΑΡΧΑΙΟΤΕΡΟΝ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΕΙΤΕΡΟΝ ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΜΕΡΙΚΗ

Βιβλία, Περιοδικά, Καταστατικά, Διπλώματα, τὰ ὡραιότερα Journals Ἐσπερίδων, Προσκλητήρια Γάμων καὶ Βαπτίσεων, Διπλοτύπους Ἀποδείξεις, Tags δι' Ἀνθοπώλας καὶ οἱανδήποτε Τυπογραφικὴν Ἐργασίαν.

ΕΙΜΕΘΑ ΕΙΔΙΚΟΙ ΔΙΑ RESTAURANT MENUS A LA CARTE

Ὁ φημισμένος «ΗΜΕΡΟΔΕΙΚΤΗΣ ΚΟΣΜΟΥ» 1955 εἶναι ἤδη ἕτοιμος πρὸς ἀποστολήν.

Πλουτισμένος μὲ τὰ νεώτερα τραγούδια, συνταγὰς μαγειρικῆς, ἱστορικά, γνωμικά, ἀστεῖα κλπ., μὲ ὡραίας εἰκόνας, θρησκευτικάς, καλλονῶν καὶ τοπείων, εἶναι πραγματικῶς ὁ καθημερινὸς βοηθὸς κάθε Ἑλληνίδος οἰκοκυρᾶς.

Πλὴν τῆς προσθήκης πίνακος τροπῆς Ἑλληνικῶν ὁκάδων καὶ δραμίων εἰς Ἀμερικανικὰ μέτρα καὶ τἀνάπαλιν, ὁ νέος μας Ἡμεροδείκτης ἔχει τὸ νέον καὶ παλαιὸν ἡμερολόγιον, τὰς δὲ κυριωτέρας ἑορτὰς εἰς τὴν Ἀγγλικὴν πρὸς εὐκολίαν τῆς νεολαίας μας καὶ τῶν ἐκ μικτῶν γάμων προσώπων, ἔρχεται δὲ μὲ βίδες ἕτοιμος διὰ κρέμασμα.

Ζητήσατε τὸν «Ἡμεροδείκτην Κόσμου» ἀπὸ τὰ Ἑλληνικὰ Καταστήματα.

Καταστηματάρχαι:

Ὅσοι δὲν παρηγγείλατε ἀκόμη τὸν Ἡμεροδείκτην μας, συνιστῶμεν νὰ στείλετε τὰς παραγγελίας σας συντόμως ἵνα ἐκτελεσθοῦν ἐν καιρῷ.

Ζητήσατε τιμὰς διὰ τὸ συμφέρον σας. Τηλεφωνήσατε ἢ γράψατε:

COSMOS GREEK-AMERICAN PRINTING CO.

203-205 WEST 25th ST. WAtkins 4-4165 NEW YORK 1, N. Y.

ATLAS GREEK AMERICAN COMPANY

703 — 8th Avenue Telephone: CIrcle 6-5945 New York 36, N. Y.

Ἱδρυθὲν τὸ 1905

Τὸ ἀρχαιότερον καὶ μεγαλείτερον Ἑλληνικὸν Κατάστημα ἐν Ἀμερικῇ

ΕΠΙ 50 ΣΧΕΔΟΝ ΕΤΗ

Ἐφοδιάζομεν Κοινότητας, Σχολεῖα, Σωματεῖα καὶ Οἰκογενείας μὲ τὰ ἀπαιτούμενα ἐκλεκτὰ εἴδη.

Μανουάλια
Ἐξαπτέρυγα
Ἐπίχρυσα Εὐαγγέλια
Σταυροὶ Ἁγιασμοῦ
Σταυροὶ Εὐλογίας
Κανδῆλαι
Λυχνίαι, Πολυκάνδηλα
Θυμιατήρια
Ἀρτοφόρια
Δισκοπότηρα
Ραντιστήρια

Πυρσοὶ Περιφορᾶς
Καλύμματα
Ἱερὰ Ἄμφια
Λόγχαι, Λαβίδες
Δισκάρια, Ἀστερίσκοι
Μυροδοχεῖα
Εἰκόνες
Ἐπιτάφιοι
Στέφανα, Στεφανοθῆκαι
Π έ π λ α
Χρειώδη Βαπτίσεως

Μαρτυριάτικα
Μπομπονιέραι
Τελεβίζιονς
Ραδιόφωνα
Φωνόγραφα
Δίσκοι Φωνογράφου
Γραφομηχαναὶ
Πέννα
Σημαῖαι, Λάβαρα
Κομβία
κ.τ.λ., κ.τ.λ., κ.τ.λ.

Ἰδιαιτέρως συνιστῶμεν τὸ πλούσιον Βιβλιοπωλεῖόν μας ὅπου οἱ ἀξιότιμοι πελάται μας θὰ εὕρουν ὅλα τὰ ἐκκλησιαστικά, διδακτικὰ καὶ φιλολογικὰ βιβλία παντὸς εἴδους, περιοδικά, ἐφημερίδας, κ.τ.λ.

Ποιότης ἀρίστη. — Τιμαὶ ἀσυναγώνιστοι. — Πρόθυμος καὶ εἰλικρινὴς ἐξυπηρέτησις πάντοτε.

Γράψατε καὶ ζητήσατε τὸν Τιμοκατάλογον καὶ τὰς τιμάς μας.

Διευθυντής: ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΔΑΓΛΙΔΗΣ

Η ΕΘΝΙΚΗ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΡΑΜΜΗ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

ΣΑΣ ΠΡΟΣΚΑΛΕΙ ΝΑ ΤΑΞΕΙΔΕΥΣΕΤΕ

Μὲ τὸ Πολυτελὲς καὶ Ταχύτατον Ὑπερωκεάνειον

"ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΦΡΕΙΔΕΡΙΚΗ"

22,000 τόννων

(Πρώην Α/Π «ΑΤΛΑΝΤΙΚ»)

ΤΟ ΜΕΓΑΛΕΙΤΕΡΟΝ ΥΠΟ ΕΛΛΗΝΙΚΗΝ ΣΗΜΑΙΑΝ ΕΠΙΒΑΤΙΚΟΝ ΠΛΟΙΟΝ

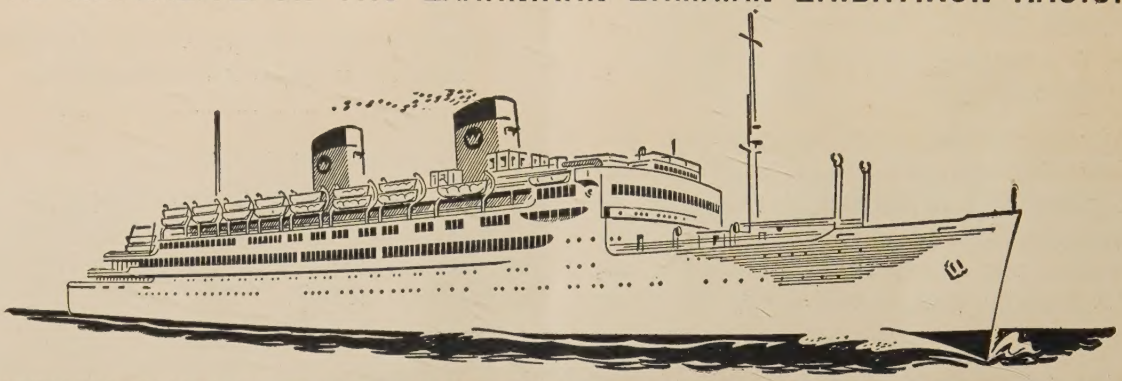

ΤΑΧΥΤΑΤΗ ΤΑΚΤΙΚΗ ΓΡΑΜΜΗ ΜΕΤΑΞΥ ΝΕΑΣ ΥΟΡΚΗΣ ΚΑΙ ΑΘΗΝΩΝ (Πειραιῶς)
ΕΝΤΟΣ 11 ΜΟΝΟΝ ΗΜΕΡΩΝ

Ἐκδρομαὶ 1955

Ἐκλέξατε τὴν συντροφιά σας μὲ μίαν ἐκ τῶν κάτωθι Ὀργανώσεων:

Ἀναχωρήσεις Ὀργανώσεων:

(*) ΑΧΕΠΑ -- Μαρτίου 26
(Πασχαλινὸ Ταξεῖδι)

ΠΑΝΣΑΜΙΑΚΗ -- Ἀπριλίου 21

ΙΠΠΟΤΑΙ ΤΩΝ ΘΕΡΜΟΠΥΛΩΝ -- Ἰουν. 16

ΠΑΛΛΑΚΩΝΙΚΗ -- Ἀπριλίου 21

ΠΑΝΑΡΚΑΔΙΚΗ -- Μαΐου 19

ΠΑΜΜΕΣΣΗΝΙΑΚΗ -- Ἰουλίου 14
(Κατ' εὐθεῖαν εἰς ΚΑΛΑΜΑΤΑΝ)

(*) Ἡ Ἐκδρομὴ τῆς ΑΧΕΠΑ κατ' εὐθεῖαν εἰς Πειραιᾶ ΕΝΤΟΣ 9 ΜΟΝΟΝ ΗΜΕΡΩΝ

Μεγάλη ἐκλογὴ ἐξαιρετικῶν καὶ μοδέρνων διαμερισμάτων εἰς τρεῖς θέσεις: Πρώτην, Κάμπιν καὶ Τουριστικήν . . . Ὡραιοτάτη κολυμβητικὴ δεξαμενή . . . Περιποίησις ἄφθαστος ὑπὸ εἰδικῶς ἐκπαιδευμένου προσωπικοῦ . . . Πλουσία Ἑλληνικὴ κουζίνα ὑπὸ πεπειραμένων Ἑλλήνων μαγείρων . . .

Παρεκκλήσιον τῆς Ἑλληνικῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας . . .

Ἑλληνικὴ καὶ Ἀμερικανικὴ ὀρχήστρα . . .

Τὸ ταξεῖδι σας θὰ εἶναι μία διαρκὴς διασκέδασις . . . Σπὸρ καταστρώματος . . . Παιγνίδια . . . Κινηματογραφικαὶ ταινίαι πρώτης προβολῆς . . . ΚΟΚΤΕΙΛ ΠΑΡΤΥΣ . . . Χοροεσπερίδες . . .

Διὰ περισσοτέρας πληροφορίας καὶ θέσεις ἀποταθῆτε εἰς τὸν ΤΑΞΕΙΔΙΩΤΙΚΟΝ ΠΡΑΚΤΟΡΑ τῆς ἐκλογῆς σας ἢ τοὺς

ΕΘΝΙΚΗ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΡΑΜΜΗ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

GENERAL AGENTS

42 Broadway, New York 4, N. Y.
Boston, Mass., 419 Boylston Street
Philadelphia, Pa., 1310-11 Land Title Building
Chicago, Ill., 35 E. Wacker Drive
San Francisco, Calif., 275 Post Street

HOME LINES AGENCY Inc.